

Краси-Смайл

ВИРТУАЛНИ SMS-и ЛЕЧЕБЕН ЕЛИКСИР

**ФИЛОСОФСКО-ЖИТЕЙСКИ ЛЮБОВЕН ЩРИХ,
НЕСРЕСАНИ ОДУМКИ**

София, 2008

“РАЗЛИЧНИТЕ” ЕООД

ПОСВЕТЕНА
НА ЕДИН ДОКТОР

ВМЕСТО ПРЕДГОВОР-ОДУМКА

ПО ВРЕМЕ НА РИМСКАТА ИМПЕРИЯ
ЮЛИЙ ЦЕЗАР БИЛ ВЪЗХВАЛЯВАН, КАТО
„МЪЖ ЗА ВСЯКА ЖЕНА
И ЖЕНА ЗА ВСЕКИ МЪЖ”.

Той бил великият Цезар.

* * *

Веднъж един доктор, на който казах,
че не се е случвало да чакам мъж толкова много време –
пет часа, за да ме прегледа, ми каза:

АЗ НЕ СЪМ МЪЖ, АЗ СЪМ ДОКТОР.

Бих добавила:

Благодаря на ДОКТОРИТЕ!

Има ги, помагат ни, спасяват ни, лекуват ни...

* * *

Рядко ни приемат като равни или достойни за общуване.

Хора, имащи нужда преди всичко от разбиране,
изслушване и внимание...

Някои ни определят по това къде се намираме
в йерархията на живота, колко имаме,
колко изкарваме, кои сме,
каква полза ще имат от нас...

Е, и какво ни боли, за да ни лекуват.

Не допускат, че може да сме равни, дори повече от тях.

Не ги интересува какви сме като личности.

Как се чувстваме, какви са нашите нужди, страхове.

Те са Доктори с главна буква.

А ние просто пациенти.

Всяка професия се отразява на същността на човека.
***Постигайки съвършенство и класа в своята област,
те понякога остават оцетени в друга.***

А може би така трябва?

За да оцелеят в днешно време. Нагърбени с бремето
на професионализма и собствените си нужди..

* * *

Не забравяйте, СКЪПИ ДОКТОРИ,
*че привилегията да си лекар и човек,
не идва само от това какво работиш, какво си учил,
какво имаш, на какво си способен.*

*А какъв си като съчетание от професионализъм,
мироглед, качества и духовност.*

Какви са уменията ви в общуването?

Всеки има за какво да бъде уважаван.

Един повече, друг по-малко. Всеки иска внимание.

ОБЩУВАНЕТО Е ИЗКУСТВО.

Няма лоши хора, има такива, направили лош избор.

* * *

ЕДНА ИСТИНА ЗА МЕН, А МОЖЕ БИ НЕ.

Чудесно е човек да има въображение и фантазия.

Това разкрива един друг вътрешен свят,
който е труден за разбиране.

Но нека не изпускам нишката. Имам любим израз:

Не всичко, което на пръв поглед изглежда така,
е така и в действителност.

Кога започнах да измислям?

*Когато човек като мен е неприеман, отричан,
само от един човек... ТОГАВА!*

Дълго време нямах обяснение защо не съм приемана.

Търсех причината само в мен, липсваше ми самочувствие.

Защо интелектът ми няма значение, защо не ме харесва?

Обичам да разговарям с хората, очаровам ги, убеждавам.

За това много ме бива... Слушат ме в захлас...

Казва се дар-слово.

Така печеля клиентите си в бизнеса, приятелите си.

Е, и с други качества...

Скромност? Какво беше това?

Никога не съм била скромна.

По-скоро правеща впечатление. Отличаваща се...

Имам собствен стил за всичко.
Но често хората, които не ме познават,
се страхуват от мен. Докато ме опознаят.

* * *

С Доктора липсваха разговори, в който човек се
проявява какъв е. А аз исках да знам що за човек и мъж е.

Липсваше традиционното общуване.

Имаше служебни отношения и заповеди.

Пишех SMS-и всеки ден, години.

*Измислих света, в който съм приемана, щастлива,
разбирана, обичана от него... В този свят му имах доверие.
Той беше моя приятел, мъж, любовник, колега, приятелка,
бизнес-партньор, изповедник, забавление.*

Идол, пример за подражание...

Смесвах реалното с измисленото. Опасно... Леле?!

Понякога е много хубаво да правим грешни неща.

Този мой скрит есемесен опит за общуване, само наш.

Обожавах го.

Често господин Доктора четеше написаното.

Друг път не. Понякога ми се караше, дори обиждаше.

Заплашваше, опитваше се да ме спре...

Как не?

Това беше единственият начин, който ми остана
за да му обръщам внимание върху себе си, да ме забелязва.

Да ме уважи... Е, и какво от това, ефектът беше нулев.

Не отговаряше на есемесите, но знаех кога ги чете, кога не.

По дребни реакции и информацията от телефона.

Понякога отваряше джиесема си заради мен

в определено време, понякога не.

Знаех кога става, кога ляга, кога работи, кога оперира,

кога е в чужбина, кога се забавлява...

Всичко ми беше интересно.

Нещо като вечната търсачка на усещания.

Беше страхотно, позволявах си всичко лично да му кажа.

На всякакви теми. Коментирах го. Често това бяха само
предположения, които в нормалното ни общуване бяха табу.

Учех го, той учеше мен. Позволявах си да бъда аз.

Не се срамувах.
**ТОВА БЕШЕ НАЙ-СЛАДКАТА ИГРА
И ИСТИНА... ЗА МЕН.**

Често бях само SMS. Това не ми харесваше.

Когато се виждахме за минути,
говореше с мен хладно и делово, служебно.

Без емоции!

Рядко се чувахме по телефона. Казваше някоя дума
и бързаше да затвори. Попитах ли го как е?

Опитах ли да говоря с него, като с всички,
не ми разрешаваше... Затваряше.

А гласът му или думите ме провокираха да пиша.

От една дума измислях цяло събитие.

Усещах настроенятията му, умората, радостта, досадата.

Написвах нещо.

*Като го прочетях няколко пъти
то едва ли не се беше случило.*

Мисля, че се страхуваше от мен, може би му беше неудобно.

Може би познавах за много неща.

Налучквах по някоя истина по усет, по интуиция.

Споделях всичко което си мислех или ми се случваше.

Страхувах се на моменти..., че прекалявам.

Че ще го загубя. А какво щях да загубя?

Като нищо не получавах.

Почувстваше ли близост – отдалечаваше се.

Аз също, но за кратко. За мен часовете бяха дни.

Бях обсебена.

За всичко казваше „не искам”.

* * *

За да преодолея упреците към самата себе си,
собственото си нехаресване в началото,
произтичащо от неодобрението, което предизвиквах,
започнах да чета. Не спирах. Чувствах се ту лошо, ту хубаво...

Заради навлизането в личното му пространство
(нямах право)... Просто му пишех.

Харесвах визията, професията,
способността му да управлява и притежава.
Как се облича, как говори, тялото, гласа му..

Имах виртуална връзка с душата му. Така го чувствах.
Това бяха есемесите и моите интуитивни усещания.
Уж случайни съвпадения, въобразявах си.
Но за мен няма случайности.
Написах нещо, а той отваряше телефона точно тогава.
Мечтаех, представях си, чувствах. Мисълта е енергия.
В действителност не го познавах...
Започнах да изучавам навиците му, вкуса му, маниерите му.
Харесвах и не харесвах начина,
по който ме правеше зависима.

Точно чрез отхвърлянето ме привързваше към себе си.

Присъстваше във всеки миг от ежедневието ми.
А се виждахме рядко, по служба или да ме прегледа.
И тогава ме караше да го чакам дълго,
отделяше ми минута-две.
Дори по-малко от колкото на другите. Държеше се хладно.
Амбицираше ме, ядосвах се, ревнувах го, създавах си
невероятни усещания, положителни и отрицателни.
Мислех за него денонощно.

* * *

ВЕЛИКИЯТ ДОКТОР

**Всичко, от което имах нужда. Изучавах го.
Четях, мислех, обогатявах се със знания,
а те никога не са достатъчни.
Израствах, опознавах го, страдах, обичах.
*Постигнах едно друго ниво в собственото си битие.***

* * *

***Той беше моя стимул за развитие, учене и
усъвършенстване.***

За него измислих първия си каталог дрехи.
Нарекох го: “Една мечта и още нещо!”
Той беше двигателната ми сила, опит да го стигна.

* * *

Да го приемам на шега сега е моята защита от него,
от чара му на мъж.
От грандиозната му мнителност и самочувствие,
което демонстрираше.
От суетността му, от пренебрежението,

с което гледаше на мен, от това отхвърляне...

Присмеха към себе си, шегата, насмешката
дойдоха в последствие.

След като преминах през много етапи на терзания и болка.

Купища въпроси, на който търсех отговор.

Сега, вече след години, не мразя, не отмъщавам,
не се терзяя, не се упреквам.

На този етап от живота си, аз не мога да направя друго,
освен всяко нещо да го превръщам в забавление.

Колкото и несериозно да изглежда това.

Не си позволявам да страдам за неща,
който не мога да променя.

Просто ги изключвам. Не мисля за тях.

Разполагам само с едно, да обичам.

ОБИЧАМ ДА ОБИЧАМ!

Сега се усмихвам и приемам нещата такива каквито са,
а не каквито си ги представям само.

Често се чудя как съм написала това или онова..

Не мога да ги повторя, защото чувствата,
провокирали ме, са променлива величина.

Това е добро и лошо.

Това е положителното, което ще помня винаги.

Това е уникалното, неповторимото

в тази така наречена връзка от мен.

А според него връзка няма и никога не е имало.

Той не ми даваше вниманието си. Аз си го взимах.

Смешно?

* * *

Цената беше висока. Правех компромиси със себе си.

Прощавах понякога непростимото.

А кога прощава човек? Само когато обича.

Болеше ме, измъчвах се, учех се, четях, но продължавах.

Копнеех за всеки негов жест, дума.

Дали това е любов?

Книгите са моя спасител, храна за душата ми.

Там намирам обясненията и отговорите на моите въпроси.

Научих се да уважавам себе, а и него.

Да зачитам правото му на избор.

Да се поставям на мястото му,
да приемам странностите му, неговата гледна точка.

Да не се сърдя, да не се чувствам унижена...

Нямам представа дали той е научил нещо от мен,
защото не си говорим.

ДАНО СЪМ МУ БИЛА ПОЛЕЗНА.

Може би някой ще каже: Каква глупачка, каква досадница!

Има право, но дали едно нещо е умно или глупаво,
е относително. А зависи и с какви очи ще погледнем на това.

Има огромно значение как се чувствах
като следствие от дадена ситуация.

Не може да се харесам на всички, я!

Но аз не се харесвах само на него. Това ме учудваше.

Непрекъснато се питах: Защо? В мен ли е причината.

Той ме научи на много неща,
дори с мълчанието си... Оставяше ме сама да решавам,
сама да мисля, понякога просто ме насочваше
с някоя дума или действие. И много правилно.

Когато ми заповядваше – нямаше ефект,
никога не слушах. Подход!

Пестелив във всичко, което трябва да даде.

А той не даваше.

* * *

Когато харесаш някой и знаеш, че не можеш да го имаш,
ти започваш все повече да мечтаеш за него.

Той става твоя живот и цел.

Човек не трябва да има големи очаквания.

Защото, ако ги постига лесно,

те обикновено не го удовлетворяват и губи интерес.

Най-добре е да има конкретна цел, да вярва в нея,
но да не очаква. Тогава се случва.

Балансът – това е трудното.

А и всяко лесно не е интересно.

Понякога се чувствам сама, това е нормално.

Свиква се, научих се да ценя свободата си.

Да претеглям, да преценявам кое е по важно?

Питам се: Дали не е по-добре да не постигам целта си

на всяка цена? Тогава човек започва да живее за себе си.

Оценява повече харесванията и нуждите си,
качества и стремежите си ... Става най-важният.

Започва да уважава собственото си аз.

Винаги съм се наслаждавала на малките неща,
но сега ги ценя повече.

На музиката, която обожавам. На метала, на концертите,
на пътуванията. На филмите, книгите, разговорите,
философстването.

На природата, морето, моторите си.

Преоцених кой са приятелите ми... Намерих си нови.

Забавлявам се със собствените си падения и победи.

Работя, спортувам, обичам децата си. Сега пиша рядко.

Трябва нещо да ме провокира. Дума, чувство, песен, човек,
жест, филм. Обичам хората и се присмивам
на глупавите си постъпки, но ги и харесвам.

В даден момент те са ми необходими и ми носят мигове на
щастие... За мен е важно да не ме ограничават.

Да се чувствам свободна и едновременно да има някой
до мен. Чувство на близък.

Това си ти за мен, тази измислена опора.

Въобразявам си , че си до мен.

Тайно се гордея с теб защото те харесвам.

Ех, ако можеше да получавам малко повече..!

Усмивка.

Изпитвам удоволствие, да пиша нашата история.

Това е важна частичка от моя ЖИВОТА.

* * *

ДОКТОРЪТ – МОЯТ ИДОЛ.

Моята несбъдната любов, моята муза.

Известен, способен, никога нямащ достатъчно време.

Недосегаем и не общуващ с мен. Защо?

Грешни няма... Хората се променят, други не.

ЗА МЕН

ПИША... И ГО ИЗЖИВЯВАМ КАТО ИЗУЧАВАМ.
НАЙ-ВЕЧЕ ФАНТАЗИРАМ – МИСЪЛ, ЧУВСТВО
И ПРЕДСТАВА, ИНТЕРЕСНО ДА МИ СТАВА.
ДРУГО СИ Е ДА ОПИТВАМ – ТРЕПЕТ, РИСК,
ГЪДЕЛ И ИГРА – МЪЖА ДА ПРОЧЕТА.

ОБРЪЩЕНИЕ

ОПИТАЙТЕ ВКУСА НА ЕМОЦИАЛНОСТТА.
С ТАЗИ КНИГА ПОДЧЕРТАВАМ – ВЪЗМОЖНОСТ ВИ ДАВАМ.
МОЖЕ ДА МЕ ИЗБЕРЕТЕ, ИЛИ С ПРАЗЕН ПОГЛЕД ОТМИНЕТЕ.
ВАША ВОЛЯ!

ЗА СКЕПТИКА

СТИХОВЕ-КАК НЕ!
АЗ ТЕ ПРИЗОВАВАМ ОТВОРИ И ПРОЧЕТИ.
С ГЛЪТКА ОПТИМИЗЪМ СЕ ДАРИ.
НАЗДРАВЕ!

ЗА ЛЮБИМИТЕ МИ ХОРА

АКО ЧУВСТВАТЕ СЕ ТЪЖНИ – ПОЧЕТЕТЕ.
АКО В СЪРЦЕТО ВИ РАДОСТ ЗАПРЕЛИВА – ПОЧЕТЕТЕ.
ЩЕ ВИ БЪДА БЛАГОДАРНА –
ИМАЛО Е ЗА КАКВО ДА ПИША.

ЗА КРИТИКАРЯ

ТОЙ БЛАГОСЛОВИЯ ТРУДНО ДАВА. МОЛБА ЩЕ ОТПРАВЯ!
ПОГЛЕДНИ МЕ БЛАГОСКЛОННО, НЕКА ДА ОПИТАМ,
АЗ ОБИЧАМ.
РАЗБИРАМ, УДОВОЛСТВИЕ Е ДА УДАРИШ,
НЯМА ДА ТИ ГО ОТНЕМА, НЕКА ДА НЕ Е ПОД КРЪСТА.
ПРОЧЕТИ... ТОГАВА ИЗБЕРИ.

ЗАСЕГНАТИТЕ

**АКО НЯКОЙ ЧУВСТВА СЕ ЗАСЕГНАТ, ИЗВИНЕТЕ МОЛЯ!
ПОГЛЕДА СИ РЯДКО СВЕЖДАМ – ДУМИ, ОСТРИ ЧЕСТИЧКО
НАРЕЖДАМ. АЗ ПРОЩАВАМ, НО... ТРУДНО ЗАБРАВЯМ!
В СЪДЪРЖАНИЕТО ВНИКНЕТЕ, НЕ СЕ СЪРДЕТЕ.
ЧУВСТВИТЕЛНОСТТА МИ ОЦЕНЕТЕ!**

ОБИЧАМ

**ОБИЧАМ НЯКОЙ ДА МИ КАЖЕ:
“НЯМАШ ПРАВО! ТИ НЕ МОЖЕШ!”
ДУМИЧКАТА “НЕ” ПРОСТО ОБОЖАВАМ.
ИМА ПОЧВА ЗА ИЗЯВА.
ДА ПРЕВЪРНА ПРОСТИТЕ НЕЩА В ИГРА.
ДА СЕ ЗАБАВЛЯВАМ.**

ВИРТУАЛНИ SMS-и ЛЕЧЕБЕН ЕЛИКСИР

ЧАСТ ПЪРВА

ДА ГИ НАРЕЧЕМ СТИХОВЕ

СМИСЛЕНИ НЕЩА

Правиш **ВСИЧКО** за едно **НИЩО**.
Търсиш **НЕЩО**, получаваш **НИЩО**.
Остава в теб **НЕЩО**, излязло от едно **НИЩО**.
Живота е **НИЩО**, ако не разбереш **НЕЩО**.
Никога не получаваш **ВСИЧКО**,
но продължаваш да вярваш в **НЕЩО**.
Може да притежаваш **ВСИЧКО**
и пак да не ти стига **НЕЩО**.
Ако дадеш на всеки по **НЕЩО**
и за теб пак остане **НЕЩО**,
ти наистина си **НЕЩО**,
защото от **НИЩО**,
може да направиш **НЕЩО**.
Никога не е късно да ти се случи **НЕЩО**,
когато не очакваш **НИЩО**,
но знаеш, че има **НЕЩО**,
за което си заслужава да направиш **ВСИЧКО**.
Колкото и да си мислиш, че си **НЕЩО**,
ако ти нямаш в себе си **НЕЩО**,
ти пак си оставаш **НИЩО**.
Не съжалявай за **НИЩО**,
защото е зависело от **НЕЩО**,
което не значи **НИЩО**.
Когато ти можеш **НЕЩО**,
но не правиш **НИЩО**,
ти определяш **САМ**,
дали си **НЕЩО** или **НИЩО**.
Остава да живееш с много **НЕЩО**,
но то не струва **НИЩО**.

КУРИОЗЕН АНЕКДОТ

При прочут лекар отишла пациентка, каза̀ла му:
Докторе, влюбена съм във вас!
Докторът отговорил:
Състоянието ви е безнадежно. С нищо не мога да ви помогна.
Но ще ви изпиша: **Забрава** три пъти по една таблетка.
Мълчание като обезболяващо.
Виждане по едно на месец при нужда.
Но, докторе това си е сигурна смърт, каза̀ла пациентката.
Няма друго лечение.
Минали пет години. Пациентката виждала доктора рядко,
той работел много. Живеел своя живот и тук и в чужбина.
Но един ден се срещнали очи в очи.
Доктора попитал: Защо ме избягваш?
Пациентката: Преди години ми казахте,
че нямам шанс, щях да умра, но оживях.
Благодаря все пак за лекарствата.
Как се излекува? – попитал доктора.
С алтернативна медицина.
Какво искаш да кажеш?
С действие, срещу бездействието.
Това е лечебен еликсир от есемеси,
три пъти по тридесет минути на ден
се втрива в тялото и душата.
Ще го запомня, казал докторът.
А къде се продава еликсира, скъп ли е?
На кръстопътя на живота. Да, скъп е.
Цената му е едно истинско чувство, но си заслужава.
Каза̀ла пациентката и отминала с усмивка.
Доктора бил много учуден, но запомнил нейните думи.
Те бил житейският лек,
които той не познавал и не разбирал.

ИЗМИСЛЕН

SMS*04*07*22.10

Измамни моите представи прегърнати от лудостта.
Аз, тази, която те измисли, ти само в моите криви мисли.

Въпроси риторични, безкрайни и различни
задавам си ги отговарям – преглъщам, разсъждавам.

Поглед влажен замъглен, безумно в тебе устремен.

Ти, този, който аз обичам,
ИЗМИСЛЕН СИ ОТ МЕН.

Знам кривина на мисълта –
мечта, сляла се с дъждовната вода.

Нима моите действия, предизвикват твоето бездействие?

Успех ли е за теб това, или за мен, изгубена игра?

Твърденията са умни, разсъжденията – сложни,
а съмненията – безпощадни.

На кой нужно е това?

Кой има право да ме преценява?

Кое твърдение спасяват, кои унищожават?

***Благосклонна е усмивката,
аз оставам си различната!***

ПРОСЯК Е ДУШАТА

SMS*01*12*6.40

Потърсих те – не те намерих.
Сподавен стон – посоката на пътя
е бягство в тишината.

Отпуснах се в нейните ръце,
покриха ме загрижените длани,
очите ми затвори, усетих ласка.

Завладян от висши цели,
работиш на педал.

Състезанието е с тебе
от световна класа.

Печелиш ежедневно твоите успехи,
загубил си човешката природа.

Превърнал си се в машина,
материя от атоми и молекули.

Изграждаш материалната си същност
от пари и воля.

Но забравяш нещо!

Облякъл си душата в стара дреха.

В любовната игра за двама,
задоволил си само интереса.

През пръсти, бързо, грубо.

Липсва сексуалната култура.

Пропуснал си да свириш увертюра,
поглеждайки небрежно в душата.

Не стигаши до оргазъм.

Остава напрежение в таза,
енергията не вдигаш в главата.

***Владетел на паричните блага,
но просяк си оставаши в душата.***

ВЪЗПИТАНО ЧУВСТВО

SMS*13*11*17.55

Спонтанно се роди, дръзко вулканично.

Дълго менеше своя вид.

От пламъка на свещ до всеобхватен огън.

Израсна бързо, през изпитания мина.

Записах го в житейския колеж

за да го образовам.

Опитах се да го възпитам.

Не беше лесно, буйно и неудържимо.

Налагаше се да го мъмря, да го поучавам,

но духът свободен е неограничен.

Сега се прероди в улегнало красиво.

Логично е към старото си чувство

да не се завръщам, но го има.

Да го оставя самò с всичко да се справя.

Меланхолично настроение, дори с умиление,

просто е така, като че ли искам да те допра.

Нахлува мисълта, не мога да я спра.

Дали нужно е това, словесна ласка като игра.

Безцелно лутащо се, старо и чаровно чувство!

Подложих го на луд терор, драстични мерки.

Забранено, но оцеляло, още живо.

Гледайки го отстрана

мога само да се възхитя, да го уважа!

То чувството не е заплаха,

защото разума държи го в ръце.

Не може да е хватка, а прегръдка,

обвила чупливо украшение.

Подтискат се желания, а чувства не мога да ги спра.

Не мога да ги забраня, но хубаво е, че ги има.

Едно възпитано необузвано чувство!

Смелостта е впечатляваща, облечена в сигурността

на твоето мълчаливо безпоследствие.

Самото казване е удоволствие.
Какво ли е за теб?
Една тиха безучастност,
резултат от моето казване
и вероятно **НИЩО**.
Приеми го както искаш.

**Далече съм от теб и там ще си остана.
Безусловно, мен ме няма.**

ПОКАНА

SMS*23 *09*21.10

Изтегнат на дивана – запалил си цигара.
Усещаш ли до теб присяда,
духа на жена от пяна.
Тя те наблюдава с нежен поглед.
Полъх се разнася сякаш покривка от листа,
отвени от есенния вятър.
Невидимата взема ти ръката,
целува на пръстите ти края,
с устни те обича, с желание обвива.
Кани те да потанцуваш танц омаен, странен.
Ръката прави се на важна,
не забелязва поканата за ласка.
Небрежно се прибира – обръща гръб,
цигарата изтръсква и заспива.

***В съня ми някой ехидно се изсмива.
Духа тъжно те поглежда за последно,
глава навежда и изчезва.***

ПЪРВИ ЕСЕМЕС

SMS* 09.03.* 1.30

Чаровен доктор, странно чувство.
Без дъх, без сън, без мисъл.
Нима това на мен се случва?
Искам да те видя?
Разговор по телефона.

ОБИКНОВЕН ЕСЕМЕС

SMS*3*07*1.15

Морето, дюните – красиво. Лежа на плажа, за тебе мисля.
И твоето присъствие. Усещам парче лед на гърдите.
Огрява ме слънце и бавно разтапя леда.
Откъсва се капка, малка капчица.
Бързо изчезва ... и още една!
Стичат се по кожата ми.
Настръхвам.
Слънцето е силно, парещо!
Ледът се стапя. Остава мокра следа,
почти незабележима!

Слушам “You make me feel” – BONGEIRA.
Докторе, приготвила съм ти такава изненада,
бедна ти е фантазията. (Книга, ха,ха „Еротични масажи”)
Не е лоша, не се стряскай.
Чао.

ПОСВЕТЕНО!

ДОКОСНИ МЕ

SMS*15*12*21.40

Виж кожата прекрасна, трептящо тяло.

Докосни ме! Аз те желая!

Потопи се в забрава, отпусни се в омая.

Проблем ли съм? Справи се.

Изправи се пред проблема.

Когато чакаш, губиш.

Докосни ме! Ти си върхът!

Реши се. Аз ти се прекланям.

Не ти се подчинявам.

Избрах теб, ти си моят идол.

Кое е важно?

Да вземаш или да даваш.

Моите мечти ще бъдат твоите желания.

Докосни ме!

Имам цел, това е живота с тебе.

Кое е свято? Кое е оргазъм?

Не обичам болката, бягам от нея.

Не ми я причинявай.

Ти вземи твоето, аз моето.

Печелившите карти са в нас.

Ще бъдем заедно, нали?

Обичай ме, или ме мрази.

Докосвай ме и ме отблъсквай.

Нуждая се от теб. Всичко е глупост.

Аз правя глупости.

Гола е моята душа, това е същността.

Покажи какъв е моя идол.

Ти ще се справиш, никакви ограничения.

Нощта деня погубва.

Аз съм шпионин в къщата на любовта.

Ще те погубя ли?... Не!

Само липсата на любов погубва.

Ние не сме заедно, врагове ли сме?

Не ме мъчи, каква е моята вина?

Каква е моята цена?

Ако не приемеш предизвикателството –

Върви си! Излез от моя живот.

Забрави, че ме има.

Какво ще правиш после?

Винаги ще търсиш и ще бягаш.

Ти можеш само да взимаш.

Няма страст, няма чувства.

Какво постигна? Слава, пари, имот.

Какво загуби? Нямаш мен,

значи нямаш нищо.

Аз плача, ти се смееш.

Ти мразиш, аз обичам.

Ти обичаш, аз мразя.

Мислиш, че ме познаваш?

Мисля, че те познавам.

Не, ние сме непознати.

Докосни ме! Намери ме!

На какво си способен? Сам не знаеш.

Нека те науча, научи мен.

Ти си земята, аз съм въздуха.

Ние сме вселена.

Неизвестна, неповторима и безкрайна.

Всичко ти казах, няма докосване.

Не чувстваш, не успях, не те научих.

Победи ме. Спечели, какво?

Разочарована съм – Господи, ти ме наказа.

Аз те избрах, така се наказах.

Обичам само теб. Ти нямаш душа.

Ти си празен. Докосни ме!

Искам те, искам те за много.

Аз не мога да те владя,

не искам да те делея.

Като droga си за мен.
Да се откажа ли? Ще се спася ли?
Докосни ме. Ти си мъжът.
Аз няма да го направя.
Страхувам се от теб.
Обиди ме, пренебрегна ме.

Аз горя, ти тлееш.
Искам да живея.
Дай ми живот.
Докосни ме!

БЛАГОДАРНО

SMS*10*09*15.40

Моторният и аз.
Кафе чисто и горчиво.
Морето тъмно синьо.
Музика любима.
Пътеката на слънцето
полека избледнява.
Благодаря **ГРИЖОВЕН**.
За този ден изпълнен с чувства.
Ще съхраня миговете подарени.
Ще ги подредя в букет
от радости и тъжни мисли.
Ще ги пристегна с трепети,
от нежни струни.
Обичайки те диво и мразейки красиво.

Усещайки еротика и сила.
В разбирането за това,
каква си ме създал като жена.

МЕТАФОРИЧНО ПИТИЕ

SMS *03*03* 3.35

Не пия, но обичам да наливам питие,
и да те гледам.

Отпиваш, усещаш първо аромата.
По тялото ти се разлива топлина.

Разреш ми, рус кичур да оправя.

Провокирам твоите чувства.

Наздраве!

А после да оставя моята чаша
и да съм до тебе с ума си.

Погледа ти просветлява, строгостта изчезва.

Светлина пробягва в него.

Бавно се променяш, не искаш да го виждам,
но се чувства. Усещането е великолепно.

*Разказвам ти какво обичам в тебе,
а ти се смееш, казваш, че съм луда.*

Нима мечтите на човек са лудост?

Така е! Но лудостта е гениална!

Ако позволиш ще те погледам как отпиваш.

Питието действа само на момента.

Омайващо и чисто, отлежало.

Във времето доказва своята стойност.

Обичам да пиеш, бавно и на глътки.

Повярвай, живота питие е.

И всяка глътка те омайва.

Отпусни се, отдай се на радостта, тъгата.

Ценители кой са? Ти какъв си?

Слънцето изгрява..., издига се..., залязва.

Така е и в живота на човека.

Познавач си, ако вкусиш питието.

Оценяваш, едва когато си рискувал да опиташ.
Тогава можеш да се наслаждаваш.

Научи се!

**СЛАДКО И ГОРЧИВО,
ЗАМАЙВАЩО КРАСИВО.**

*Различен е вкуса на пиетето,
за мене, ти пиете си и си оставаш*
НЕЗАМЕНИМА СЛАДОСТ.

ПРОИЗВОЛЕН ЕСЕМЕС

SMS*09*07* 8.00

Страхотен ли си или посредствен?

Бих се връщала всяка седмица по веднъж от Приморско,
за да те виждам и да ми казваш по някоя фраза,
от сорта “Go out!” (Ха-ха!)

Предизвикваш ме. Какво си за мен, важен ли си?

Научи ме на много неща без да го искаш.

Разбира се, че се бъркам в личния ти живот като помисля.

Та ти освен, че си Доктор си и мъж, или не си?

Не те възприемам поотделно.

И не мога да те разделям.

Харесвам това, което си.

ПАРЧЕНЦЕ ШОКОЛАД... ОТ МЕН

SMS *21*12*2007* 4.20

Присядам до тебе, отпуснат си обвит в хавлия.
На стъклената маса два цвята на виещите се тела на ваза,
оранжево и нежно синьо.

А формата е знака на чувстваш се свободен.

Ярко и красиво, изчистено от кича.

В едната цвете бяло.

Парченце шоколад за сладост в устата
бих искала да ти поставя.

И парещата глътка на уиски старо
с ледени кристали.

Аз казвам ти на здраве. Това е празник за душите.

Звън на чаши, отпиваш бавно, очи притваряш,
потъваш, в света на красотата.

До тебе книга за философията на живота.

„Успехът и парите”, прелистваш и там някой казал,
че можеш да направиш онова, което се страхуваш,
защото ти избираш да промениш нещата,
или да си останеш в сянката на самотата.

Струнен изблик на хитове от злато,
за фон стигат до слуха ти.

Обичам да си те представям хубав,
да носиш дрехи с марка.

Да чувстваш присъствието ми в света край тебе.
Дрехите да гаят твоето тяло, да се гордеят тайно с тебе.
Не смея дори да те докосна, не искам назад да гледам,
нито напред със страх, а просто да те обвия с нежност.

За мен това е ритуал за святост.

Измислен е от мен самата.

С времето нещата се променят,

*в действителност от нас зависи
какво и кой, кога ще чувства..., че обича.
Къде е моето място?*

**Ще съм щастлива, ако имам
правото да съм до тебе.**

ЩЕ ТЕ СТИГНА

SMS *28*12*21.10

Родена грешна от променлив порив.

Изтъкана от мъдрост и падения.

Докосвам ли скептика в теб?

С усмивка ще помоля,
не тичай – ще те стигна.

Запознай се бавно с мене.

Задълбочено, прочети ме.

Дай ми време.

Обичай нашето изключение.

Често прокрадва се съмнение.

Очакваното е без никакво,
но нека продължим,

пътя си на някъде.

Сама създавам хаоса от страстни мисли.

За да ме поглеждаш с желание.

Днес, утре, някога.

Безкрайни са мисловните признания.

**Отпий от извора вълшебен,
ще придобиеш сила царствена
ще ме направиш важната.**

НЕСТИХВАЩО

SMS*26*10* 17.30

*Мога да те обичам,
даже без да знаеш!*

Аз мога да те обожавам,
в представата за твоята ръка
с златно питие в чаша.
Отпуснат сам в здрача.

Мога да съзирам блясък
в угасналия поглед.
*Аз мога всяка вечер
да заспивам с мисълта
за мъжкото ти тяло.*

Имам страст в мен.
Отдадена на образа химерен.
Копнежа, изкусителното чувство
по твоето **съвършенство**.

О, моя болка и наслада.
Всеизмерна неизпята песен,
несресана одумка,
желание неосъществимо,
звезда недостижима.

ПРЕДСТАВА ЗА ЕДНО ЛЕГЛО

(Ела и чакай!)

SMS* 16*08*1.40

Влязох, минах през прегръдка мокра
на стена от капки.

Моето място за отмора от бяла тишина.

Плъзна се по голото ми тяло.

Тъмен ореол положен върху здрача.

Кожата студена, тялото присвито.

Извивка нежна в кръста, жена полузаспала.

Вратата се отваря, очертава силуета мъжки.

Присядаш, докосваш ми раменете.

Прокарваш пръсти по нежната ми кожа, тя потръпва.

Допираш ме с устни. Срещу теб – очите ми, кафяво огледало.

Посягаш, галиш, всичко в нас се съживява.

Усещам променлив вкус в устата.

Дъга от цветове о, боже!

И скитникът потъва в забрава.

УСЕЩАНЕ, ЛЮБИМА КНИГА

SMS*21*07*21.10

ДУША – водена от страст, отдай се на желания.

Усещане – любима книга, чета я упорито.

Изглеждам несериозно, реалността е друга.

Непозната джунгла от убеждения различни.

Съзерцанието естетично с форма стих, проза..

Музика за фон, тежка и епична,

цел моя – обективното да стане субективно.

Емоция от порив. Красиво, залез...

**Чувство е четката рисувала картина,
на нея живота ХАН е.**

Там хора, странници, бродяги, бъдете си такива.
Опитвам вкуса на питието- ту сладко, ту горчиво.

Пия изтрезнявам, не питам, не търся,
философствам, наблюдавам.

Прелита страница раздвижена от вятър.

Запълва мига ми от престоя в хана...

Не отминавай с празен поглед.

**Създавам история от нищо,
биография без факти.**

УСЕЩАНЕ – любима книга.

**Прочети я, аз ще съм щастлива,
ДОРИ И ТЯ ДА Е ЗАБЛУДА.**

ОЧАРОВАНИЕ

SMS *17*03*5.30

Виждам те, усещането ми е мигновено.
Спокойствие е нещото, с което ме допълваш.

ИЗЛЪЧВАШ ГО.

Изпитвам възхищение към тебе
и всичко очарование придобива.
Това е твоята ръка, подадена на моето желание.

ВОДИ МЕ!

**Чувствам се жена щастлива,
защото си единствен с тази сила.**

О..., MY LOVE!

(На песента на Крис де Бърг)

SMS 14*04*14.20

Сълзите си трия, питието пия.
Облаци от дим. Мисли, като поход в Рим.
Буря в душата. Сладка е мечтата.
Тъжна – самотата.

Дръж се!

Чувствата преливат, на талази идват,
понякога убиват.
Мислите отхвърлям, но прокрадва се една,
отровна стрела.
Сърцето ми разбива, болка причинява,
зараза разпространява.
Студ по мен пълзи, лед сърцето ми смразява.

СИЛА НЕ МИ ОСТАНА.

ЩЕ СЕ СПРАВЯ

ЛИПСВА МИ ТОВА

(ТЪЖНО)

SMS* 15*04*19.00

**НИКОГА не ме потърси,
ИСКАХ го това.
НИКОГА не се обади,
ЧАКАХ го това.
НИКОГА не ме докосна,
ПЛАЧЕХ за това.
НИКОГА не ме прегърна,
ЖАДУВАХ го това.
ПИШЕХ ти с чувство,
БЯГСТВО е това.
НЯМА те до мене,
ТЪЖНО е това.
СЯНКА ПАДНА-ТЪМНИНА...
НЯМА да обичам,
ЛИПСВА ми това.**

ПЕРЛА

(Моето място)
SMS 20*07*22.00

Перла, дюни самота.
Играя на една игра.

Питам вятъра:
Срещна ли една мечта?

Отговаря той с тъга:
Забрави своята мечта.

Надигна пясъка глава,
Вземи от моята топлина,

плисна се вълна и ме заля,
песен прозвуча.

*Сля се вятър, пясък и вода,
напълни бедната душа.*

ЛИПСВА МИ ТОВА

(ТЪЖНО)

SMS* 15*04*19.00

НИКОГА не ме потърси,
ИСКАХ го това.
НИКОГА не се обади,
ЧАКАХ го това.
НИКОГА не ме докосна,
ПЛАЧЕХ за това.
НИКОГА не ме прегърна,
ЖАДУВАХ го това.
ПИШЕХ ти с чувство,
БЯГСТВО е това.
НЯМА те до мене,
ТЪЖНО е това.
СЯНКА ПАДНА-ТЪМНИНА...
НЯМА да обичам,
ЛИПСВА ми това.

МАГНОЛИЯ

(мъжко цвете)

SMS 03*08*22.10

Изложба на цветя.
Гора зелена, рядко кътче,
френски аромати!
Вода чиста, синя.
Аз съм впечатлена.
Екзотично цвете,
магнолия – различно.
Омаен мирис!
Спирам се до него.
То ме заговаря.
Пита дали езика на цветята аз разбирам.
Глава накланя.
Усмивка, поглед нежен.
Две думи, казаха ми всичко.
Пожела да го откъсна.

*Исках, не посмях!
Красота на цвете.
Нека бъде вечна!*

ТЪЖНА ОБИЧ

SMS *25*07* 14.10

Чуваш моите слова „Обичам те”.

Сърцето ти не трепва.

Ранена от стрела е моята душа.

Присвиваш поглед .

Думите излитат-безсмислени слова.

Забиват се в мене, усещане за болка.

Усещам сърцето си, боли ме.

Оплете го с верига от желязо.

Не ме обичаш.

Очите плачат, душата ми умира.

Студена пот тялото облива.

Вдигам поглед търся пламъка в тебе.

Но там го няма.

Поглед на търговец.

Какво да чакам?

Или да се пазаря с търговеца на обич?

Чувствата не може да са стока.

Да имаш полза е отправната посока.

Не искам обич да купувам,

а да те науча да обичаш.

Това дали се учи?

Остава да се състезавам във времето с успеха.

Или да се примиря в мъка.

На фона сделка със съдбата

и нежен звън от галещите думи:

Обичам те, прости ми!

ШЕКСПИРОВ ЩРИХ

SMS *03*08*17.30

Поставях пред тебе огледало
а ти харесваше лика отвън,
аз исках да погледнеш вътре.
Безумна цел, кръвта кипи в теб и негодува.
Ти счупи твоето огледало,
но не захвърли злата половина,
само малко от добрата взе.
Отпусни края на притъпената си воля.

*Словата идват от сърцето,
сърцето е живот.
Ще те заключа в мен
и ключа ще изхвърля
за да гледам в празнотата.*

НИЩОТО В НОЩТА

SMS*24*07*0.15

Толкова много **НИЩО** между нас,
че запълва една голяма празнина.
На мен не ми трябва **НИЩО** от теб.
И на теб от мен. Нямаме взаимни нужди.
Не сме **НИЩО** един за друг.
Просто малко празни думи и знаци по екрана.
Дори не ми стигат думи да го изразя.

ТОВА Е НИЩОТО.

РЕВОЛЮЦИОНЕРКА

SMS* 02*08*22*13.00

Някой хора са достатъчно умни,
да разберат какво представляват.
Да мълчат за да прикрийт ограничеността си.
Други не толкова умни, изтърпяват скуката
да се правят на впечатлени от това.
И когато някой иска да пренебрегне интелекта
ще се среща често с една неблагоприятна революционерка.
Неприемана като църковна ерес.
Но гледана с възхищение заради будния си ум,
смелост и индивидуалния си модел на поведение.

ОМРАЗО, МОЯ

SMS*31*07*22.00

Звъня ти, десет приближава. Искам да забравя.
От екрана ядосан клоун се присмива.
Скептичен израз на лицето – стонове в безкрая.
Лежиш до нечие тяло.
Неловка тишина.
Посягаш действия едни и същи.
Срещу теб навика злобно се усмихва, пита:
Какво изпитваш?
Отпускаш се умора, забравил що е мисъл.

**ОМРАЗО МОЯ,
ОСТАВИ МЕ...
НАУЧИ МЕ ДА ОБИЧАМ.**

СЪРФИСТ

SMS*28*07*12.35

Гребен на вълна.
Птица кацнала на нея.
Море прегърнало сърфиста.
Рус кичур вятъра развява.
Въздушна сила на крилете на безкрая.
Студени тръпки, забиват се игли.
Капчици кацат и отлитат
върху бадемовата кожа.
Стиснати зъби, взор вперен в хоризонта.
*Душата на сърфиста,
чувства се свободна.*
Вятър в платната свири мелодия се чува.
Прелюдия в симфония за рая.
Далече на брега стои една надежда,
облечена в прозрачна черна дреха.
Ефирен допир.

*Усеща радостта,
от свободата на сърфиста.*

Затвори очи и ще прогледнеш,
спри да се вслушваш и ще чуеш любима песен.
Дълбоко в душата, отвъд разсейващата суета на живота
се намира тишината, необятна и величествена,
безмерен застинал океан, когото нищо не може
да смути и умът не може да проумее.
Онова, което все търсим, най-сетне откриваме в себе си.

ДУХЪТ НА СВОБОДАТА.

ЧАШАТА НА АЙНЩАЙН

SMS*28*07*22.10

Ти ми наливаш
нови глътки от твоето вино.
С различен цвят, но винаги горчиво.
Отрова аз съм за твоите сетива.
Да, моите заблуди са безкрайни,
а твоята горчивина е от сърце.

СЪМНЕНИЕ

SMS*25*04*1.30

Под ножа, под съмнение.
В душата огнена стихия – сива пустош.
Земята се върти около пламък,
но слънцето го няма.
Признание от дух свободен.
Нещо свърши и го няма.
Отношения господар – васал тънат в забрава.

Всеки смята, че равен няма.

ТРИИЗМЕРЕН ОБРАЗ НА ЛЪЖАТА

SMS*7*11*21.30

Сега ме гледаш с лош поглед,
какъв ли е добрия?

Триизмерно е лицето на лъжата.
Едното за да се защитиш от упрека и самотата.

С друго оправдаваш своята съвест.

Трето, остава лицето мълчаливо,
на твоята мечта в мъжка дреха
с цена скъпа като злато.

Кое то и лице да го погледна,
изглежда истина, облечена в лъжовна дреха.

Вярваш ли, че си безгрешен?

Нямаш помисли към мене....

Какъв то и да е мотива за лъжата
перверзен е красивия и образ.

Приятно забавление е за мен
да гледам философската картина.

**А тя едва ли ощетява светогледа
на щриха, с който рисуваш единствено
света на ползата в живота и
трудно осъществимата си раздвоена същност.**

БЕЗПРИСТРАСТНО ВПЕЧЕТЛЕНИЕ

SMS * 06*08*21.48

Хубаво и лошо – редуват се.
Затворен цикъл. Постоянна смяна.
Лошото понасяш ли когато те заставят?
Възпитание, морални норми,
самочувствие и класа.
Неотстъпчивост или малодушие.

Звучи познато.

Водовъртежа е спирала. На себе си разчитай.
Мнения от други не приемаш, но ги изслушвай.

Сам изплуваш или се удавяш.

Каквото ще да става, ще се справиш.
От уроците ми ти какво разбра?

***Не ме обичай, но ме уважавай! Къде живееш още?
В затвора на собствените си ограничения,
в килията си, от материални действия..***

ЧУДЕСНО

SMS*1*08*21.00

Не ми омръзва..., ОБИЧАМ.

Невидимо излъчване ме завладява бавно,
зарежда ме с енергия.

Чувството е всеобхватно с нищо не сравнимо.

Светъл лъч прорязва съзнанието мое.

Разбирането за значение.

Неповторима мъжка същност,
очарователна, далечна.

*Теории и доводи размахали ръце вбесени –
ме убеждават: Не вярвай.*

Гласа ти кара ме да се отпусна.

Увереността думата е взела:

Чудесно е, обичай!

Усмехнато вълнение разгръща феерична мантия.

Покрива ме със сигурност.

Мелодия звучи, оркестър свири.

Нежност струи, ресни са разпилени
по мъжкото ти рамо.

Усещане за щастие ме покорява.

Ръцете ти целувам.

Господи, ОБИЧАМ ТЕ.

ПИТИЕ – АЗ ЧЕРПЯ

SMS*14*07*8.10

За последно няма, нима не го разбра?

Бягаш – мисълта остава.

С каквото и да ме замениш, то няма моята сила.

Остава чувството необяснимо.

Страхотно.

То е противоречиво.

Потискай, гази и възпитавай.

На себе си, на мен налагай.

Сладина с горчива жилка е вкуса на питието.

Пиеш а после изтрезняваш, ала не забравяш.

Простиш ли думите в писмото, ще си спокоен.

Ще можеш да ме приемаш и да ме променяш.

Ще можеш да ме ВОДИШ.

ГОДИНИ, ОСТАНАЛИ СМЕ НЕПОЗНАТИ

SMS*30*07*22.30

Небето тъмно,
звездите разсипани са диаманти.
В тишината – песен на щурец.
Полуизлегнат силует,
закръглените форми.
Ухание в мрака.
Очи притварям и си до мене.
Довери се.
Усещам силното ти тяло.
Галя и целувам дълго.
Запалвам огъня в тебе – кожата потръпва.
Ръцете ти – обвиват ме.
Обичам.
Представа, мигове,
откраднати от нищо.

**НЕ ТЕ ПОЗНАВАМ,
ТИ МЕНЕ СЪЩО.**

АНАЛИЗ НА ПРАВОТАТА

SMS*30*07*12.10

Изплувам, а после се удавам в настроения и чувства.

Език, създател на усещане за **ИДИОТСКО**.

Разумът аналитичен избликва вина,
на границата между обич и омраза.

Разкъсват ми душата думи тежки:

Аз тормозя...

Обезумяла съм от обич.

Крайни сили, желание и разум.

АЗЪТ спори:

Ти имаш право, млъкни и си обичай.

Безрезервно, щом искаш, но не чакай.

Мисловен крясък в тишината,
с обич заплашила съм свободата.

ПРАВОТА...!

Кажы я боже на СЪДБАТА!

НЕРАЗБИРАЕМО

SMS*7*07*15.30

(Пръст божий)

Неразбираемо желание – емоционален гейзер.

Избликва на талази, завират чувства
потискани вдън душата зад фасада от забравата.

Избирам ситуация, какво ли днес изпитваш?

Мисля, лентата върти се. Моите заблуди.

Отхвърлените чувства.

Безумните надежди с времето изпепелени.

Обичам ли сега?

Да, някак си различно, една усмивка не може
да ме заблуди, но може друга в мен да породи.

Инстинктивно аз те искам,

съзнателно си както винаги далече.

Поставил си желязната преграда

от мисловна сага.

Усещането, че те има е толкова приятно.

Обичам свободата на духа си,

философски камък аз държа

не искам в затвор да го заключвам.

Години не разбирах, любовта за теб е бreme.

Красива дама, властваща над мене.

Осъждаше ме безпощадно.

Изправих се пред нея да и кажа,

каквото искам днес го получавам.

Ти не разбираш, не опозна каква е моята същност.

Защото хубавото всеки разбира го различно.

БЛАГОДАРЯ, че ме научи да се уважавам.

НАСТРОЕНИЕ ЗА ПРАЗНИК – ТВОЯ РОЖДЕН ДЕН!

SMS*21*04*2007*22.00

Здрав, красив, желан да бъдеш.
Разбран, обичан да се чувстваш.
Задоволство да изпиташ,
чут признат от всички.
В погледа ти светлина да грее.
С цветя и пожелания
приятели да те обсипят.
Да успяваш да се радваш на нещата,
Както само ти умееш.
От душа сърце ти пожелавам обич!
Аз съм някой, който няма име.
Образа ми – ти обичаш да го триеш.

КОЛЕДНА МЕЧТА

SMS*23*12*18.30

Началото на любовта започнало отдавна.
На времето от тебе задържано,
с ръка протегната към светлината аз се моля.
Опитай коктейла от нежни думи.
Моите пожелания за здраве, обич и душевна сила.
Пожелай си нещо, прегърни мечтата и повярвай.
Между нас вълшебство има.
В коледната нощ, аз казвам ти наздраве!

И пия за мечтата да съм с тебе.

КОЛЕДНО

(пожелание)

SMS * 23.12*12.00

Коледа и Новата година..

Това са празничните дни.

На семейството ги посвети.

Но когато снопове искри грейнат в небето,
за мен си спомни.

В чашата с шампанско погледни.

Огърлица от бисери там лежи.

Това са моите пожелания.

Здраве, радост, щастие, късмет аз ти пожелавам.

С най-доброто чувство, пращано за някои.

Нека лошото забравим.

Да се разтоварим.

ДИРЯТА ОСТАВА.

ТЯ НЕ СЕ ЗАБРАВЯ.

ТЪЖЕН ПОРИВ ЗА ТЕБ

SMS*28*11*23.20

На птицата резни крилата
а после и кажи, лети.
Ти забрани ми да летя,
на крилете на любовта.
Така с моята мечта стана
в миналото ми остана.
Избра си безопасността, пред риска.
Нима философията твоя е това?
Дали щастлив се чувстваш?
Намери ли това, което търсиш?
Ти си нещото, което аз желая.
Невярно, сладко и мечтано.
Лутах се, болката усещах
към теб очи обръщах,
но ти не ме погледна,
не ме поиска и не разбра
каква е моята душа.
Празно място там остана
не можех аз да те забравя.
Обичах те безумно страстно,
а ти отвърщаше ми сухо, рязко.
Далечен и студен, ден след ден,
усещах в теб досада,
разбиране за моя порив, няма.
Избора ти отдавна направи,
за мен забрави. Образа ти аз създадох
в моята глава, вечна ще е моята тъга.
Сега вървя сама в нощта
без страх за моята съдба.
Няма ключ за твоята душа.
Имах те единствено в съня.
Аромата твой усещах,

докосвах те, очи затварях.

Не..., било е моята коса.

Опитвах се порива да задържа,

УВИ..., отлиташе в нощта.

А аз оставах,

птицата с отрязани крила.

НАМЕРИ МЕ

SMS*5*03*22.20

Искам да почерпя. Да опиташ.

Да ми наредиш, както с други ти го правиш.

Ръководиш.

Искам да ми кажеш, че не ми отказваш.

Искам да ми даваш.

Искам да ми се отдаваш.

Не ме мъчи, а ме разбери.

Искам две места:

Горе в небето да се извися.

Долу в краката ти да се примиря.

Избери какво ще правиш.

Няма да ти позволя да ме забравиш.

Нищо не предлагаш, все ме изоставяш.

Покажи сега, че достойна съм жена за мъжа-мечта.

Всичко се преодолява. Аз не се предавам.

**И съм си една,
най-странната жена.**

СЛАБОСТ

SMS 13*02*24.30 (По нощите)

На теб по повод празника на Свети Валентин

Защо не мога с чувството си да се справя,
като в онзи първи ден, когато те видях,
дъха ми секна.

Видения, красиви мисли,
болка и разкъсващата мъка.
Умът ми трескаво прелива.

Устата ми проклина, душата ми умира.
Денят на любовта – реалността я няма.

Това е моя празник.

Шептя: не го обичам.

А всъщност, само теб обичам.

*Аз съм приключение живот,
желание и страст и винаги ще бъда.*

Усмивката за утрешния ден недей отлага.
Дарявай ме с нея, аз мога силно да обичам.

Потъвам в целувки нежни.

**В прегръдка от порочни мисли,
облечена в одежди от греховни страсти
и моето сърце, което търси ласки.**

Искам и си го представям... Така го изживявам.

ЕДНО КАЗВАНЕ

SMS*22*08*22.08

Просто едно поредно казване, аз нямам полза,
а ти нямаш нужда. Един присвит поглед и нещо, което
терзае душицата ми.

Търся му някое затънтено ъгълче да го скрия,
а то наднича и ми се плези.

После пак е надянало маската на безразличие
и се опитва да ме разсмее,
казвайки ми, няма нищо трагично,
поредните дни отпуска.

Занапред ще има много такива,
не трябва да им обръщам внимание.

Казвам на съзнанието:

Имаш много неща, за които да мислиш,
това е последното, на опашката.

А как ще се справя с подсъзнателното?

То е неуправляемо. Като го пусна на свобода.
Има усет, ще забележи това, което си заслужава.

Едно скромно изпитанийце.

А кой ще ми помогне...?

Аз, разбира се, няма друг кой.

СТОКА

SMS*09*09*22.00

Девети ден, девети месец.
Преди година, аз купих моята първа моторна сила.
Похвалих се, досадно махване с ръка.
Беше станал стоката за продан.
Забоден със стрелата на изгодна полза.
Поливаха те с рога на благодатта.
За теб бе важно да качиш цената.
Изглежда бе и влюбен.
А някаква си съвест
беше си въобразила,
че я забелязваш.
Дори, че може би я има.
Фантазия детска, досадна грешка.
ЩЕ ТЕ ЛИКВИДИРАМ.
До него русата изгодна полза,
с нежен глас нашепва:
Не се ядосвай скъпи, стоката не се продава.
Наддаването свърши, аз те купих...
Хайде, ще те заведа в къщи.
Тя каза:

Намери си друг, този е продаден.
Удар с чук и търга се закрива...
Не я послушах.

МОЯТА МОЛИТВА ЕСЕМЕС

Денят ти е успешен, ти си спокоен и сигурен,
ти си страхотен. Аз те обичам, аз вярвам в теб.

Печелим нашето взаимно уважение.

Всеки ден по всякакъв начин
нещата между нас ще са все по-добри,
дълго и занапред.

Нашата връзка е изключителна.

ТВОЕТО СЪЗНАНИЕ

SMS*19*12*5.10

Има място в твоето съзнание
отредено е за мене.

Днеска образа ми ще отблъскваш,
утре гледаш го с възхищение.

Там в твоето съзнание,
аз посявам си желания.

С мисловната игра за свобода,
срещу твоите стари убеждения.

Мислите докосват те, целуват
нежно галят моите слова.

Обожavam мястото си в твоето съзнание.

Там е сцена за танцуване.

В страстен танц са твоите желания.

Вплетени в прегръдка от терзания.

А представата ми изкусителна:

*Впити устни, тръпнещи тела
и разливаща се топлина.*

ПРИКАЗКА ЗА ПЕСЕНТА И СПОМЕНА

SMS*18.12*4.50

Живяла на света чаровна песен.
Лутайки се по житейските пътеки,
влюбила се в спомена известен...

Флиртувала с него песента.

Молила го да я избере.

Чувства ще ти подаря.

Ще те заведе в приказна страна.

Ще те съживя.

Ще те извися.

Място в човешката душа

ще ти отредя.

С цветя от мисли и слова

рисувала го тя.

Обичала го песента

с душевна красота.

**Тя остаря,
но жив споменът за нея
остава на света.**

СЛЪНЧИЦЕ В СКЪПА ДРЕХА

SMS*11*05*6.30*

Нова книга си за мене, а облика ти стар е.

Душата си на дявола продаде.

С всичко твое разполага – той те притежава.

Слънце си за мене в скъпа дреха.

Навел си поглед, карам те да се срамуваш.

Пред хората си силен, отвътре слабостта напират.

Суетен си, робуваш на парите.

Дяволът познава слабата страна в теб –

кармилната ти същност.

Как живееш?

Престани да ми говориш, измислен е света ти...

С презрително мълчание ще те зашлевя.

За да не помислиш, че те галя.

Истината твоя е бедна, виждаш ли аз съм господаря.

Слънце в скъпа дреха.

Жалко, скъпата ти дреха душата не одухотворява.

Нима не го разбираш?

Твоите разбирания и стремежи ще те погубят.

Работиш бясно, за да печелиш много.

С душата твоя дявола пир прави

след време ще ти омръзне,

но по навик пак ще му се подчиняваш...

Врѳх и падение е тази твоя същност.

Свободата на човека,

за нищо по евтино от всичко се продава.

Защо душата си продаде?

Това ме натъжава, със смях и сълзи те рисувам.

Боже покажи му пътя и прости му.

Не са обида изречените думи.

Разочароваш ме, но те разбирам.

Парите са господари на съдбата,
разрешеш ли да те управляват.
Помислял ли си?
Цял живот – на дявола служител.
Перспектива.
Държиш ме надалече за да не загубиш
златната си дреха, защото той не ти прощава.
Равен ставаш с бога,
ако убиеш демона, вселен у тебе...

БОРИ СЕ ЗА ГОЛЯМОТО СИ ИМЕ.
Веднъж обяздена кобила,
за цял живот остава си такава.
Защо в теб се влюбих?
Това е безразсъдство.

ПЛАХОСТ

SMS*23*07*9.00

Плаж, море и синева, миражи – красота.
Русалка плува в водата, мами мъжа в дълбочината.
Той на пясъка присяда, трябва 2 жени да забавлява.
Гледа жално черната вода, остава предан на страха.
Небето се смрачава, буря приближава.
Сирената е изкушение, а може би в очите му падение.
Някои ден морето ще го повлече, бездната погълне.

Очите му ще скрие с пяна ще ги обвие.

ПАК ИСКАМ

SMS*30*04*21.30

(На Deep Purple - Best ballads)

Може и да не вярваш,
може и да повярваш,
най-добре изпитай,
най-добре го изживей.
Сравни, тогава избери.
Смел бъди.

Отношенията мъж – жена,
ти направи ги война.
То си е дипломатическа игра.
Ще се учим, ще играем,
стратегия ще градим,
колко ли така ще продължим?

На 49 съм сега,
пречка, не е това.
Искам с шепи да гребя.
Днес с обърната глава,
утре – гордо вдигната е тя.
Някой ден ще я наведе,
може и до теб, да се допра.
Какво ли е пък това?

Ще изоставам, ще напредвам,
ще те надминавам,
с фантазия ще те разигравам.
Дори, кеф ще си доставям.
Аз започнах, неразумно,
без да те познавам.

Пътя сто пъти сгреших.
Но в житейската тъма,
все още търся ТВОЯТА ДУША.
Господи,... КЪДЕ Е ТЯ?

ГЛУПАЧКА

SMS*09*09*21.30

Нали умея да те дразня,
нали не съм и важна.

Нали съм само SMS,
глас безгласен,

ТЪПА КУЧКА.

Хъ..., знам. А може ли?

Млъкни, сега ми пречиш.

А кога ще поговорим?

Нямам време.

Не ми се връзваш

Разкарай се, умри.

А ти? Аз..., аз имам си живот.

Ти само ми се месиш.

На мен ми стига...

Вбесяваш ме... Млъкни.

Не исках... О, боже!

Ще си запаля, дай една цигара.

Може да помогне.

ХЪ... ГЛУПАЧКА.

ДВОЙНАТА ЖЕНА

(Сантиментално и опасно)

Искам глътка самота, въздуха да чувствам.
Да си пиша, да чета, музиката да си слушам.

Да избирам, да подишам, да поплувам.
Мотора да си карам, така си поживявам.
За мотора съм една, най-силната жена.

Но прокрадва се нощта.

Гърлото ми нещо стиска с ръка.

Изумително, отровно и чаровно.

Силно, странно чувство избуява и тогава:

Искам да обичам, искам да ме молиш,
да ме любиш, искам да погалья,
дозата си самота да изоставя.

Нея, да я подаря, да ти дам,
да взема, да усетя.

Чувствата си да излея, да изпиша.

Да те изрисувам с моята ръка
по твоята снага.

Ще усетиш, тръпка се разлива.

Парещата топлина на горещата душа.

О, ПРОСТИ МИ ЧЕ ТЕ ИСКАМ.

ТРАВМО-ХИРУРГ

(нова дума)

SMS*7*05* 10.30

(Мнение на една емоционална пациентка)

ПРОФЕСИЯ – ХИРУРГ – ТРАВМАТОЛОГ В ИНСТИТУТА “ПИРОГОВ”.

Хирурзи много, кой – ПО, кой – НАЙ.

Избрани и различни, повече мъже все лични.

Да ги разделим, в два дяла подредим.

СЪПРИЧАСТЕН СПЕЦИАЛИСТ и БЕЗПРИЧАСТЕН ТЕХНИЧАР.

Без емоции робот, като автомат.

Да не се налага, ама кой ли бих избрала?

Причината е ясна, към първия клоня,

но на втория ще се спра.

В кои ръце да се оставя,

на предмет да се направя.

БОЛКА, КРЪВ И НОЖ, СТРАХ И ПАЦИЕНТ. СИМВОЛИЧНО АЗ ЖЕНА, МЪЖА ЩЕ ИЗБЕРА.

Личен опит ще изкажа, като стереотип
за хирурга ще разкажа:

Той, като по учебника, лекува

СУХО, ДЕЛОВО, ПРАКТИЧНО.

Мотивиран да спасява, хората възстановява.

ЧУВСТВА, ТОЙ НЕ ПРИТЕЖАВА.

Професията се отразява,

по странен начин ОСАКАТЯВА.

КОМПЕТЕНТЕН, КОНЦЕНТРИРАН,

ИЗИСКВА ДА Е СИЛЕН.

Хирургзите, дилема имат:
**ЧУВСТВОТА ИМ, ДА НЕ ПРОЗИРАТ.
ЕМОЦИИТЕ СИ СКРИВАТ.**

Ремонтира – факти възприема,
хладнокръвно, всичко си е процедура.
ТЕХНИКА, ПРЕЦЕНКА, СУХАТА ОЦЕНКА.

Ако е на кеф, може и да се засмее,
даже и с шега да те залее.

Черен облак като е изморен,
копчето натискаш и като автомат,
ще подходи с тебе пак.

Думите използва пестеливо.

Скъперника се проявява,
информация трудно дава.

Излишно топли думи... не раздава.

Тук не е църква да се изповядваш,
то си е конвейер, фабрика е за надежди.

Всяка дума е буквална,
ако каже я сега, събитие е това.

ДОКТОРЕ, кажи, *липсата на чувства*
не те ли безпокои?

Съпричастен ти бъди.

Моята загриженост разбери.

Ако душата си отвориш, над нея поработиш.

В друг свят ще те въведа.

**НЕ ИСКАМ, НЕ МОГА,
НЕ ЗНАМ. НЕ МОГА... ДА ДАМ.**

Отрицанията ти смени,

в света на чувства и емоции се потопи.

Да видиш тогава, как всичко лесно става.

ДАЙ ДА ТЕ ПРЕКРОЯ...,

ПО НОВОМУ

**ШИРОКО СКРОЕНА ДУША,
В КРАСИВА ДРЕХА ЩЕ ТЕ ОБЛЕКА -
ЩЕ ТЕ РАЗКРАСЯ.**

АЗ, ЕГОЦЕНТРИЧКА

(Боже опази! SMS* 20*12*20.15)

*Аз съм изключителна жена
борбена чаровна, рязка бойна.
Якичка висока, приказлива и игрива.
Към даровете от живота се стрема
без победа не ги ща.*

Аз съм си една.

С думи хората омайвам с чар замайвам.

Желанията ми нямат край.

Мечтите – повече от рай.

*Търся и намирам, губя побеждавам,
мразя и обичам, изкушавам се надявам.*

*Интелекта ме вълнува, силно позитивно,
уча се печеля, опитвам и гордея.*

Мразя да ме пренебрегват и обичам да ме забелязват.

Никога не се отказвам, никога не се предавам.

Всичко може да се направи.

Хубавото сам всеки си го прави.

Обичам дребните неща,

смисъл аз намирам в това.

Хоби имам няколко на брой.

Криви клечки от море, гори безброй.

Имена им давам, оцветявам,

на приятелите подарявам.

*Обичам да си шия, за да съм различна,
никой да го няма и да впечатлява.*

Радват ме игрите, небесата, синевата.

Звездите и луната, цветята и децата.

Провокация да има, да се боря за нещата.

*Имам собствен стил, идеите ми нямат край.
Ако някой обида ми нанесе, яко ще го отнесе.
Главата ще му отсека, кръвта изпия,
с кеф ще се опия. Както вампир нощно време
жертвата изсмуква, силици не ѝ остава,
тъй със злодея ще се справя.*

ИМАМ АЗ ДЕВИЗ:

*Мислейки различно, вземайки перфектно,
неспокойно, ненаситно, карайки СВОБОДНО,
зодия близнак.*

*Моята душа страшно е богата,
ако не обичате лъжата,
с приятелство ще ви даря, жертви ще понеса.
Ако някой номера играе, чувствата ми поругае
надежда забравете с шанса се простете.
Жално майка ви ще плаче, молби ще реди
някой да се смили.*

*А пък колко съм проклета, нямаш си престава.
Издевателство върху личността
трудно мога да простя.*

И така:

*Метала обичам, музика събирам,
паля се чрез нея или огън потушавам.
Рокерско харесвам, ботуши, ръкавици,
ресни, вятър и мотор, най-вече ЧЕРНО.
Психолога ще се изрази, дрехите стила ще определи.
От себе си влагам, стил аз налагам.*

Норми не признавам.

Правилата аз създавам.

*Ако видиш, че очи присвия, бягай ще те разбия.
Ще ме приемеш ли сега, аз съм такава една.
Но най-вече ЖЕНА.*

*Мога и да се преклоня, дали това разбра?
С фантазия без фобия, боже опази, каква жена.*

ЯКО И ДВОЯКО

SMS*6*01* 15.30

Хем те искам, хем от тебе бягам.

Да съм с тебе, но и без тебе.

Сутрин рано, моето време.

За теб, си представям.

Сякаш с теб се омотавам.

Все едно..., разговарям.

Ама допир, нямам.

Ти си сладост, ти си сласт.

Ти си лошото момче. Ти си ми живота.

С мене лягаш. С мене ставаш.

Аз съм близка и все пак далечна.

Все едно ме има, а пък всъщност няма.

Протегни към мен ръка.

Вземи ме. Мираж на хоризонта.

Дъжд, дъга и седем цвята.

Тръгни с мене, под дъгата.

Искам, да те изпивам, бавно и на глътки.

С теб, да се опивам.

Искам после, да те оставя, за малко, да те забравя.

Искам да се хвърлям във водата, да потъвам, дъното да стигам.

Искам да се гмуркам и изплувам, различна, всеки път в играта.

Искам да ме искаш, искам да трепериш.

Сам себе си да не познаеш..

Искам..., глава да положи, да не се тревожа.

Трапчинка усмивка, пръсти да прокарам, все се изкушавам.

Да те докосна, ръка ще протегна, устрема ти ще спра,

за да не пропуснеш...мига.

Боже, колко е красив сутрин, изгрева, планината,

радвам се, че те обичам,

а на теб, какво ли ти е на душата?

СЪСТЕЗАНИЕ

(Пиша в автобуса. SMS 19*04*19.30)

Обичам да си пиша, когато съм на колела.
Сиреч в автобуса, нещо по така, тласка ме към това.
Естествена храна, за моята душа.
Мисълта назрява, бавно избуява.
Хвърлям се тогава, без да имам си представа, какво става?
На линията, на старта, разум до емоции реда.
Ето чувството крилато, нисък старт заема.
Трясък, гръм, излита – вече е пред мен.
На виража ме залива, изпреварва, завладява. С мен се състезава.
Емоцията надделява, разума все изостава.
Бягане на разстояния – обиколка първа, втора.
Често на финала – емоцията разума побеждава.
Даже заслужават на световно да се състезават.
Разума на зад стои. От стари травми се бои.
Организма му е изтощен, безпомощен, изхабен.
Стар, прегърбен изтерзан, мъчи се изправя.
С умората се справя.
Рядко ме преследва, поема и напредва.
Има дни, чувствам подобрение. Получавам маска на смирение.
Ден, два, трае май това. После с бодри крачки,
зад ъгъла са се заредили вечно млади чувства.
За ръка с емоционалната ми страна.
Карат ме да тичам, да се състезавам, да обичам.
И така на душевната арена докато съм жива.
Състезание ще има.
Кой ли може да ме разбере, като аз не се разбирам.
Но за нищо на света, няма да се спра.
Покоя, дай ми го на кредит, лихвата ще върна кеш.
Бързо заема ще си платя. На никого нищо не дължа.

**ТА ЕМОЦИЯТА МИ АГРЕСИВНА
БИЛА ДОРИ ГРАДИВНА**

ПРИСТАН ЗА МОТОРИСТИ

SMS*03*08*22.20

Малък плаж, закътан залив.

Фиордови скали.

нос, нарязан гребен.

Гора, вият се лиани.

Бръмчене, тишина,

една надежда сваля каска

гмурка се и вади миди.

Линия на хоризонта,

посока неизвестна.

Уютен кът и хладина.

Пристан за мотористи.

Търсещ поглед,

зараян в синевата.

Трепет мощен,

душа отворена за *свободата*.

Случаен жест на суета,

пресичат се два свята.

СТОИ МЕЧТА, ОТ ЧАШАТА ОТПИВА.

ПОСЛЕ ГАЗ, ОТЛИТА.

© Красимира Каменова Цекова, автор
© Пламен Иванов, редактор и дизайн на корицата

Издава: “РАЗЛИЧНИТЕ” ЕООД

Copyright © 2008 *Всички права запазени*

На стр. 116 – Опит за автопортрет – рисунка от автора

Снимка с мотор

МОТОР

SMS*18*12*19

Ето тръпка е това, с него аз летя.
Уникално увлечение, екзотично забавление.
Душата възродява, косата разпилява.
Нежно аз го галя.
А той – с удоволствия дарява.
И си заслужава. Мъж това е.
Странен, неподправен, за мен жаден.
Аз го управлявам и му се подчинявам.
От сърце му се отдавам, съперница нямам.

**ЧУВСТВОТА СИ ЗАЕДНО ЛЕЕМ.
ПО СВОБОДАТА ЛЕЛЕМ.**

НЕНОРМАЛНО (ИЗВРЪЩЕНИЕ)

SMS *22*12*14.00

Известен си – добър хирург. Аз ще те направя друг.
Не с работа...., с моя труд. Книга ще издам, не ме е срам.
Гордост притежавам. Чувства имам, цели си поставям.
За да ги преодолявам.
**Много искам, много давам.
С малко не се задоволявам.**

Нормално хората говорят, болките си казват.
Очи в очи се изразяват, дори се забавляват.

Ти отказваш ми това, затова е моята игра.
За мен игра, за теб игра на нерви.
И защо? Нещо трябва да се промени.
Аз пиша, ти мълчиш, все един стоиш.
Когато прекаля с дългите писма – обаждаш се крещиш.
Заплахи ми редиш. Все наказваш и наказваш...
Искам твоята душа, продай ми я сега.
Дявола в мен ти изкуши. Последствията си понеси.

**НУЖНО и НЕНУЖНО,
НЕПРАКТИЧНО, НЕНОРМАЛНО.
НЕПОЛЕЗНО и БЕЗКРАЙНО.**

Ето така идва гнева, в твоята глава.
Ако време отделиш, дявола цениш.
Рогата няма да бодат – нещата ще се променят.
Еднообразието ме отегчава, без фантазия не става.

Нещо от себе си вложи, като способен се покажи.

Живота си разнообрази, правилата промени.

ПО СВИРКАТА ТИ НЯМА ДА ИГРАЯ.

Така, играта загрубява...

И ако те видя, вместо порицание – ще чакам благодееяние.

Това е! Рамото ми да потупаш.

Въпрос да зададеш, усмивки раздадеш.

Днес какво за мен написа?

И ще видиш моята промяна.

Ех..., промяна няма.

А СУХАРА СУХ ОСТАВА.

КУЧЕШКИ ОСТРОВ

(Асоциация, създадена от кучка Мати на ИВО.

На маса, пристан за мотористи.

13.20, мрачен дъждовен, впечатляващ морски ден.
с. Лозенец)

Пристан за мотористи. До него остров.

Две кучешки души плуват към брега.

Изтръскване, опашките завъртат,
помирисване и запознанство.

Поздрав мъжки, женска суета.

Дишат тежко, излайване, ръмжене.

Два чужди аромата. Харесване, различно.

Опасно душене, подгонване, облизване.

Отскачане, умение, огнено запалване.

Черен мъжки, дълга козина.

Голяма лапа, седем бенки, порода чиста.

Покрай Мати обикаля, а тя фантазия, кокетничка.

Сива, ушите кадифени, муцунка сладка, нежен профил.

Изглежда породиста.

Минута две опитване, наместване, одраскване.

Скок, изплъзване, докосване и сграбчване.

Страст, нагон и хватка, заклещване и сливане.

В две посоки дърпане... зачеване!

Природата решава поколение създава.

Тишина, раздяла и забрава. Всеки при господаря.

**Времето ще покаже какъв е резултата –
или е порив на съдбата.**

МОЖЕ БИ

(На работа съм.)

18*04*15.40

Може би ще дойде ден,
самотна вечер.
Поглеждаш GSM-а,
книгата от мен
на тебе посветена.

Ще я разлистваш, ще те завладява.
Музика ще чуеш,
ще се замислиш и ще разбереш:

Роля съм играла.

Мъжа в теб ласкала.

*Личност съм била,
оставила следа ,
в твоята душа...*

Тогава си спомни думите, които каза:

Какъв човек съм аз?

Та не разбрах, че смисъл няма.

А смисъла това е:

Да ме помниш.

Аз не пиша вече есемеси.

Замлъкна GSM-ма.

Това какво е?

Надежда? Изненада?

НО СПОМЕНА за мен – ОСТАВА.

КОЙ, КОЙ Е?

SMS*14*04*8.25

Кой е егоист? Кой е егоцентрист?

Кой не може да разбира?

Кой е слаб? Кой духовно е богат?

Какво умира?

Какво се ражда?

Кой от истината бяга?

Коя е тя-много или една?

Живота продължава.

Душата разцъфтява, човека преоткрива.

И пак ще има хубаво и лошо.

И пак ще има радост – мъка.

Докато слънцето изгрява.

Докато небето посивява.

Или деня отново просветлява.

Няма път определен за теб и мен.

Аз ще реша дали мечтата да остане.

Или кръст да и поставя.

Дали чувства и емоции ще ценя,

или в сдържан ритъм ще вървя.

Не може никой да ти даде това, което няма.

Не може да напълниш празната душа.

Не можеш да наложиш обичта.

Изцелението идва след болестта.

Мога и ще бъда!

Ще изпитвам радост,

Ще усещам, ще претръпвам,

ще се боря и ще вярвам.

Не се виня не се упреквам,

че мъж един не ме разбра и не почувства.

Кой колко струва? Какво душа е?

Какво остава? За какво живеем!

ШУТ СЪМ

SMS*09*03* 13.35

Дали на шут в живота
аз не се превърнах?

***Като мъдрец, глупак
като поет простак.***

По собствен път.

Поставяйки се като куче,
в краката на господар.

А смелост имам, да го напиша.

Това, което никой друг не би ти казал.

Леко закачливо безобидно.

Или остро жлъчно и отровно.

Прийоми разни, избери си.

Дали съм ловка, умна?

Дали си ти владетеля на моето сърце?

Ще те прострелям със стрелите на шегата.

Ще те поставя на хората в устата.

Шут в очите твой съм.

Но шутовете хората обичат.

Захласнат поглед, често спират.

Избира шута, с ум борави.

Хумор, тежък, лек, тъжен.

За слабостите у човека.

***Безобидно, духовито,
противоречиво, характерно.***

Е, човече усмихни се.

На тънък хумор наслади се!

ИСТИНСКИ ПИСМИЗЪМ

SMS*5*03*7.20

Към воля се стремя, да се владея.
Добро да ти направя, да те обезоръжа.
Тишината да ти подаря.

Говорих дълго до сега, с цел една.
От твоята душа, човек да сътворя.

Нищо по-умно от мълчание,
не каза. Затова по-добре, мълчи.
Любовта ми съществува.
Не мога да я скрия. Твоята е призрак.
Никой не я вижда.

Не знам дори дали я има.

ЖЕНА

21*02*7.10

Ден един – *женски*.

Някои го признават, други не.

Някои нещо подаряват, други с усмивка отминават.

Жени, сътворени сме от бога, от реброто.

Просто, но не е така.

Без нас не може. Ние сме образи различни.

Богати, бедни, силни, слаби.

Едно ни обединява, красота придава.

Обичаме мъжете, в представите си величаем.

Наказваме, владеем, покоряваме, благоговеем.

Началото едно е, към нас се обърнете.

Почувствайте мига, внимание проявете.

Колко малко трябва за да сме щастливи!

Две думи цвете. Жеста направете.

Душата отпуснете.

Радвайте се, дайте, отстъпете.

Докоснете. Струни раздвижете.

Повярвайте в любовта, сладка сила е това.

Не мислете, влагайте в нас чувства.

Те не се купуват, но ни вълнуват.

Силно, страстно. Обичайте ни.

Безспорно, неуморно.

ВЕЧНО ИМЕ ЩЕ Я НАРЕКА ЖЕНА.

О, ТЕЛЕЦО

SMS*19*08*21*40

Чаровен не обича да е многословен.

Телеца казва:

За какво ми е това ако полза не извлека?

Перфектен работа.

С традицията флиртува.

С промяната кръстосва шпага.

Майка му е упоритостта,

сметката – баща му.

Удря с рога, не прощава просто е така.

Крачи бавничко напред,

гледа всичко да му е наред.

Връща се назад, колебае, преценява и роптае.

Логичен често неразбран, упорит, обоснован.

Живота му е равен.

Отъпкан, беземоционален.

Когато е под чуждо обаяние,

губи самообладание.

Трудно се подвежда,

рядко се навежда.

Воля проявява и се ограничава.

Привлича го любовта, не е лесна тя.

Често крачи сам,

или ако е с жена,

път пробива тя.

Обича да се забавлява

и да подчинява.

Отива му да ръководи.

Рядко дава – често получава.

НАЙ – ВЕЧЕ ПРИТЕЖАВА..

ЗА ПЕСА, КОТКАТА И КУЧКАТА

(басня)

SMS*7*02* 20.00

Живял прославен пес, красив, враждебен, *зъл и гневен*.

Известен бил в своята среда,

не допускарал намеса в личните дела.

Обичал той да притежава и на никой нищо да не дава.

За чувства и дума да не става.

Забърквал хитрини, попадал в мрежи.

Обвързвал се с вериги чужди.

Така че станала една **объркана кучешка съдба**.

Дори за песа, време си била.

Един ден през март, при кучето за помощ, котката дошла.

Непонятно как, но кучето харесала си тя.

Игрива, закачлива, напориста и чаровна, котката била.

Притискала с думи, искала, мечтала, но не успяла.

Мяукала, ласкала и все пак вярната посока, не разгадала.

Кучето за враг я обявило и станало така, че в таз игра, чувствата ѝ поругало. Отдалече само егото си величало.

А песа *горд и дивен*, почувствал се обиден.

Че бедна е кучешката му душа,

на емоции не подвластна тя.

Реши кучето на котката да се покаже.

Своето величие да докаже.

От чужди котки той не се интересува.

Волята на пес показва, люти думи все ѝ казва.

Стреми се той към връзка жалка,

може би нормална, даже тривиална.

Скучна, сигурна и сива, към брак престижен.

Брак по сметка си отива.

А подпис брака не държи, това..., отбележи.

Но кучките в годината се само два пъти разгонват.

Авторитета си тогава пред всички песове, уронват.

За малко дни се чувства той добре.

После съмнението отвътре го гризе.

ЩЕ СЕ ПРЕЗРЕ!

На кучката във вяроност се доказва.

Така залъгва се, че ще я притежава.

В живота уж..., само той решава.

Ама не е така.

На нея той се подчинява, дори зависим става.

Че кучката имоти притежава,

лукс, престиж му тя създава.

Песа тича, върти опашка, души.

Муцуната си слага ниско, за да се докара.

Едно желание плахо в себе си дълбоко скри.

Удоволствия, чувства не си позволи.

С изкусителните мисли се прости, не се реши.

Скок напред и два назад. Това е неговия танц.

Но времето на кучето не ще прости.

А котешкия пламък все ще го гори.

След време той ще се коси... УВИ.

На котката обърна гръб за да е пръв.

Защо ли песа в себе не вярва, за сетен път избягва?

Така прието е в живота, куче с кучка да живее.

Не иска песа очевидното да види.

Страховете си да надживее, с удоволствие да поживее.

Тя кучката в шах държи го.

Пресметлива млада, от дребната порода.

Нали и песа мъж е, кокалите го привличат.

Хубава богата, на кучето е идеала.

Май пак се подценява – на женската предимство дава.

А тя с умения го управлява.

С котката, не му се състезава не знае как да се отдава.

На него му се струва, че се подчинява.

А котката по гръб не пада.

О, дори не може да я притежава.

Не го е учил никои на това,

да склони глава в нежната ръка.

ЖИВОТЪТ Е ИГРА

и трудничка борба, без правила.

Ако не вярваш, не успяваш.
Умора в душата му прозира,
устрема към котката му спира.
***И там в сивата среда, една илюзия умря,
за да отстъпи място на посредствеността.***

Като душа. Това е кучката с русата глава
и стройните крака.
Защото песа побеждава единствено
когато на себе си се възхищава.
А той харесва образа на победител.
Към него мисли си, че се изкачва,
но всъщност винаги остава долу ниско.
Попадайки в капана на собствените си заблуди.
Отдавайки се само на парата.
Не оценявайки душата.

Възхвала!

И Господ в мен тук е казал:
Обичай и ще те обичат.
Каквото даваш, туй и ще получиш.
Излъчваш ли омраза – ще те мразят.
Лъжеш ли и тебе ще те лъжат.

***На музиката, на душата, ако време отделиш.
На себе си се посветиш.
Израстване духовно ще градиш.***

Затуй котката реши и песа благослови!

С УСМИВКА ГО ДАРИ.

НАДМОЩИЕ

SMS*12*02* 17.20

(Остро и куриозно, на работа съм.)

Изправило се Кучето, със самочувствието, че е **НЕЩО**,
срещу Котката, за него тя била **НИЩО**.

В мълчалива борба, продължаваща безкрайно тя.

Спорът бил: **Кой е НЕЩО и кой НИЩО?**

Мъжът срещу жената, като страхът срещу любовта..

Мразили се – неразумно, обичали се – страстно.

Говорили си дръзко, мълчали дълго, дълго... о.

Били, като маска с две лица, играли си като деца.

КУЧУТО: Не се съмнявам, аз съм **НЕЩО**.

За нищо на света, няма да се преклоня.

Друго нищо не си заслужава, труд да си направя.

КОТКАТА: Длъжна не остана.

Добре е да си **НИЩО**, аз не искам **НИЩО**.

Да си НИЩО си е НЕЩО.

Аз искам да ти се отдавам, едно умея, да те обожавам.

Не искам да те притежавам.

**СПОРИЛИ – РУГАЛИ, ГЛЕДАЛИ СЕ ЛОШО,
ИСКАЛИ СЕ – НЕ ПОСМЯЛИ, НЕ СЕ ОПОЗНАЛИ.**

Котката предложи, без да се тревожи,.

Нека **НИЩОТО** в теб да влезе, а пък **НЕЩОТО** в мене.

И станало така: Кучето превръщало се ту в **НЕЩО**,

ту в **НИЩО**, а пък котката сега е **НЕЩО**.

Тя обаче винаги ще помни, тръгнала била от **НИЩО**.

Погледа си срамежливо дигна, каза:

Моля извини ме!

И си призна..., несправедлива съм била.

На себе си всичко разрешавам, а за разбирателство
между двама е нужно прошка да се дава.

**О, МЪЖО, прости и запомни...!
ЛЮБОВТА ЩЕ ПОБЕДИ.**

МОРСКО ИЗЖИВЯВАНЕ

SMS 22*07*22.30

Късно през нощта присветва телефона.
Известие се получава, пътуване се очертава.
Прегръдка от мотор, политащ взор.
Каска и ресни, сърцето ми трепти.

Пътя вие се гора, пресичам тихата река.
Машина – силен е звука, омайна скоростта.
Мамещата хладина, свободна моята душа.
Созопол е града, привлича ме мечта.

Къща на брега, скали, тъмна е нощта.
Тераса, разстояние, чувство, обаяние.
Поглеждам черната вода, море безкрайна красота
и пламъка на светеща луна.

Жажда неутолима, сила неукротима.

Очаквам на терасата мъжа,
а той е с другата жена.
Бушува шеметната буря,
гаси в мен страстта.

Небето обсипано е със диаманти.
Дъха ми спира, профил на балкона.
Пламък от цигара, отвътре ме изгаря.
Плисък на вълни, боли, боли...

Минават часове, слънцето изгрява.
Небето изсветлява, тъгата отмината.
Природа, красота, ражда се деня,
не вижда я мъжа.

Тръгвам сутринта, машината ме завладява,
безумието избледнява.

Прошка и забрава, друг изход няма.

ИЗТОРМОЗЕН

SMS*27*07*17.20

Мраза я! Не мога да я гледам!

МРЪСНИЦА!

Защо?

Отвратителна и неморална.

Как си позволява?

Да казва, че ме познава.

Акъл да ми дава, пита, гледа, преценява.

Територията ми нарушава...

И да фантазира.

И помислите долни, пред децата.

Кое е долно?

Гледа, пише и лети, я иди я разбери.

Прави си каквото иска.

Любителке на свобода.

Как може да си позволиш обичта.

РЕБУС

SMS*26*07*22.55

На гатанки играя, отговорите гадая.
Едни черни очила като ребусна игра.

**Ако те поставя вертикално.
Не се връзваш хоризонтално.
Засичам те с действие.
Изплъзваш се с бездействие.**

Чудя се този, който отговорите задава,
мисли или по интуиция създава.
Кръстословици човек решава,
удоволствие да си доставя, време да минава.

**Намирам отговор хоризонтално,
бъркам дума вертикално.
Ще помисля, ще поспя,
тогава ще реша, как да продължа.**

НОВАТА КОЛА НА МЪЖА-МЕЧТА

SMS*11*02*20.00

Ауди е новата кола, на мъжа-мечта.
Лъскава, неотразима, сребристо-сива.
Една е толкова луксозна, блестяща и красива.
На паркинга в средата, обръща ми главата. Разтапя му душата.
Горд, най-личен с нея.
Влюбен е сега в своята кола.
Тя значимост му придава, самочувствие създава.
Кажи ми, о, мъжо: колата може ли да те погали?
Може ли да ти нашепва:
Обичам те, красавецо, ела!
Ще изпълня ритуала в най-древната игра.
В светилището на любовта, ще те въведе с лекота.
Аз съм най-милата жена.
Защо отдаваш се сега, на една кола?
А не опита страстната игра.
Когато мисълта си уловиш в полет.
Какво в теб остава?
Номер на кола или име на жена?
Една е тя – посветила се на любовта.

* * *

**Новата кола сега е стара и я няма.
Черен джип на хоризонта се задава?**

БЛЯН ОТ МАГНЕТИЗЪМ

SMS*17.11*21.50

Ти, моя създател на романтичен порив.
Роден от тайните, в които си обвит.
Излъчван магнетизъм, зад сържаност и воля.
Чаровна строгост и
морална непристъпност си към мен.
Оплетена с диктаторски умения е твоята сила.

Дълбоко пресметлив е твоя реализъм.
А сякаш мъчи се да полети една несигурна душевност.
Изложена като подарък на витрина.
А всъщност подаръка е скритата идея
на една картина.

*Огромно удоволствие е за теб да пиша,
и следващото от това,
за мен голямо и реално нищо.*

ЕГОЦЕНТРИЗЪМ – МЪЖКИ

SMS*14*05*8.00

Мъжът, активен целеустремен,
на работа всеки ден.

От интимността, опазва се с ръка.
Ляв гард, после десен, върви му като в песен.

Защо да съм добър?

Работата ме поглъща – тя е моето амплоа,
отдаденост си е това. Съчетания не правя,
себеустремеността...

без любовната среда.

Какво иска тази жена?

***Да я разбера? Я разкарай тия чувства,
аз съм от възпитана среда,
ти не можеш да ме спреш,
с внимание приковеш.***

Искаш да ме защитаваш?

Аз съм силен, не съм болен.

Ритам..., не прощавам, нищо не раздавам

Нека се научиш, аз не давам!

Разбери о ти жена, света, покрай мен въртя.

Чувствата не ги ценя.

Не мога да подаря, просто е така.

Сам решавам, мене си ме бива.

Няма право никои да ме притеснява.

Няма никои да ме притежава.

Стой далеч от мен, аз не се сближавам.

***Иначе – наказвам. Сам по пътя си вървя,
ти не ме касаеш, ти не ми изнасяш.***

Просто..., ти не съществуваши. И условността:

Е може да се възхищаваш.

Без чувства да проявяваш,

Аз благоволявам!

ИЛЮЗИЯ ОТ МЪЖКИ РОД

SMS*23*05*23.50 Пълнолуние

(Рожденият ми ден)

Защо в свят с илюзии живея?
Изпълнен с впечатления емоция и тръпка.
Даже си мислят някои, че не съм добре.
Опитват се да ми съчувстват.
Упрекват ме, че фантазирам.
Невъзможното избирам, но те не ме разбират.
С какво илюзията привлича?
Навярно в нея има кой да ме обича!
Врата към рая – лъжлива грешка.
Нежност, обич топлина.
Липсва ми това, не мога да го отрека.
Кара ме да се подценявам. Такава не се познавам.
Често правя си оценка, дисекция душевна.
Образи рисувам, в музика ги вплитам.
Пиеса режисирам, герои с имена наричам.
Разговарям, изненадвам, често предизвиквам.
Дали човека вниманието ми заслужава.
Дали разбира, дали ме впечатлява?
На психология си играя, понякога се доверявам.
За това грешки правя, а после страдам.
О, мъжо, в крачка си, не ме лъжи.
Аз разбирам, илюзия си ти!
Харесва ми това. Ти ме развълнува.
Минава време час, два, образа ти избледнява.
На илюзията какво и трябва, ***тя е гладна.***
Покани я в ресторанта, може в истина
да се превърнеш, само ако я нахраниш.
Човека е галантен чар пламък в очи,
усмивка. Професията задължава,
на ниво поставя, ***той ме отличава.***

**Светът е пълен със артисти,
признание очакват, да им ръкопляскам.**

Поглед топъл, излъчва мекота,
вълнува ме нотката в гласа.

Начало..., и илюзията става.

Действието започва с изненада.

Сега ми дай това, което искам,
аз ще ръкопляскам.. Ще го изживея.

**Каква гротеска, пари омая – значение няма.
Илюзията мъжка ще я призова, за да се посмея.**

А може би след време от нея и ще плача.

Какво остава – да не мисля, да не чувствам,
да не преигравам, само да се забавлявам.

**Но аз не мога илюзията да не уважавам.
Нали чрез нея чувствам и обичам.**

УРОК ПО ЛЮБОВ

SMS – 30*11* 19.50
(Слушам RHAPSODI)

*Днес със нещо си се справил,
гордо вдигнал си глава.
Утре нещо ще те спира,
някак стряска те това.*

Мислиш си, че губиш,
а дали пък с това
нещо друго ти не си спечелил?
Или мислиш, че печелиш,
но дали с другото, ти не си загубил?

Никой тук не знае.
Искаш ли да получаваш?
Трябва и от себе си да даваш.
Обичаш ли истината да спестяваш?
Или просто премълчаваш!
Обяснения ти никога не даваш.

Тя властта ужасно те привлича.
Можеш ли ръка на сърцето си да сложиш.
После неохотно, но да ми говориш?
Аз не искам да те побеждавам
искам тихо с усмивка, да се предавам!

Нищо ти за мен не знаеш.
Няма как да ме разгадаеш.
Искаш ли живота си да управляваш.
Трябва бързо ти да се решаваш!
Грешките се правят за да се поправят!

**Имам аз една мечта:
Любовта да ми дариш!
Искаш ли от моя еликсир
бавно да отпиваш?
Ще се чувстваш като ДЖИЗАС !**

Всеки ден все повече ще се опиваш.

Искаш ли да те изучавам ?

Удоволствия с уста да ти доставям.

Искаш ли аз нежно да те галя?

Така както, само аз умея да го правя.

Искаш ли усещане да получаваши:

- *трябва да се забавляваш*
- *всичко да си позволяваш*
- *от задръжките да се освобождаваш*
- *страховете да си преодоляваш!*

Изненади аз ще ти предлагам,
тестове ще ти прилагам.

Но навярно ще те обожавам.

В очите ще те гледам, затова искам:

- *често да ме приласкаваш*
- *с мили думи да ме даряваш*
- *да не ми се караши*
- *лудориите да ми прощаваш.*

Аз не мога в клетка да живея,
та дори и златна да е тя.

Опиташи ли се духа ми да ограничиши.

Бързо с мене ще се разделиши.

Ако ти не можеш жестове

да правиши, как с мене ще се справиши ?

Чувства и усещания ще ти донесе.

Може, аз за всичко да те разбера.

Имам собствен почерк в любовта.

Разчети го, в това е същността.

2 ЧАСТ СЛАБ УЧЕНИК

Можеш ли това да разбереш?
Заедно се учи любовта.
Мислиш си, че знаеш всичко,
а то е все различно.
Искам аз да те науча:

*Как душа и тяло се отдава.
Как УСЕЩАНЕ се получава.*

С тези редове урока, моля да започна.
Егото ти да изпитам, вкуса да ти опитам.
Слабата бележка в любовта.
С желание и нежност да победя.
Грешките си да оправя.
В отличен да ги поправя.

*Ти разбираш ли сега,
колко сладка може да е любовта.*

СЛАДЪК ГРЯХ

SMS * 23*12*19.10

Ваната е пълна, нежна е водата.

Диска се върти, музика звучи.

Очи притварям и си представям.

Глътка и цигара, не мога пак нещастна да стана.

Стая, полумрак, телефон и грях.

Гласа ти да го чуя, глупост е това.

ЧУВСТВО – ПОТИСНАТО,

ЧАРОВНО, ГЛАДНО, СИЛНО, СЛОЖНО.

Не мога да се променя. Няма как, себе си да победя.

Не можеш ли да ме понасяш?

Можеш ли да ме поискаш?

Искаш ли да ти простя?

Обичам те сега.

Виж зора влажен. Какъв е резултата?

Нима не те вълнувам?

Изблик в душата – образ невъзможен. Реална самотата.

Вдигни сърцето от олтара, подръж го в ръката.

Усещане за трепет.

Плътта се съживява разцъфва красотата. Търси я в душата.

Безбрежна синевата, отвлечени нещата,

за хора егоисти.

Поставила е пречки коварната съдба.

Развихряла е страсти, в човешката душа.

Усещам сладостта от „грешната”игра.

Продажен свят обвит в мрак.

И само две звезди сами на небосвода.

Кралица съм в нощта и мога всичко.

**НЕСИГУРНО-СВОБОДНО,
БОЛЕЗНЕНО и СКРИТО.
НЕЗАЗУМНО, БЕЗУСЛОВНО.
МОИ СЛАДЪК ГРЯХ !!!**

САМОТЕН ЗИМЕН ПЛАЖ

SMS 26*12*23.40

Любим маршрут, моторния го няма.
Пуст Царски плаж.
Днес морето гладко, черно и без хора.
Някак разголено, самотно,
тъмно сиво.

Стоя на твоето място, въздуха оживява.
Гласа ти чувам почти улавям ти ръцете.
Топлината липсва.

Сведен поглед, пясък с моите стъпки.
Спомена за тебе е в мен и ме прегръща.
Морето е студено, живо, красива зима.
Мираж на плажа.

Роден си от въображение, обвит от нега.

Обичам да рисувам, образа ти е до мене,
но бързо се стопява.

Думи откраднати набързо,
нежност подхвърлена с бегъл поглед.

Какво ли имам?

А защо да искам?

Единствено е моето право да описвам.

Какво остава?

Да усещам.

А ти очи като затвориш,
нима не виждаш, че те докосвам.

Края на ресни

от шала по твоята кожа.

*Това съм аз, отхвърлена мечта,
реална луда мисъл.*

Обичай ме.

Аз съществувам.

ЕЛИТНИ ДАМИ

SMS*13*12*20.15

Искам да ви запозная
с една жена от елитната среда.
Зове се **РЕВНОСТ**.

Аз не искам да ме придружава,
а тя казва, че ме обожава.
Често упорито настоява
в стаята ми да остава.

Гоня я да си отива.
Тя от дума не разбира.
С насмешка ме оглежда,
лоши мисли ми довежда.

Вечер с мен остава,
иска да ме поучава.
Щом с ръце главата ми обвие
студ по тялото ми избие.

Често тази жена си води
дружка с име **БОЛКА**,
тя не е сама, има си дете - **СТРАХА**.

Тези гостенки не ги обичам
искат скрито да ме изтезават.

На терзания ме подлагат.
Ревност, болка две жени,

карат ме да премалявам.
Вместо да се забавлявам
страдам и се изкушавам,
на себе си изневерявам.

Винаги ще има друга
аз ще бъда втора,
затова дари ме с омраза
тук да бъда първа.

*Мразя те безумно и
обичам страстно,
искам те прекрасно,
без ответ..., ужасно!*

Жените от елита ще изхвърля.
Вън продажни твари,
служителки на сатаната.
Подарък от мен вземете и се задавете.

*За мене забравете.
Има храм съдбовен.
Там сърцето мъртво ще положи.
На надеждата ще заложя.*

ИЗПРАТЕН СЪН

SMS 06*01*6.20

Сънувам те, средата на нощта,
вълнуваш ме, докосвам те.
А ревността изсмива се в очите ми.
Нима не виждаш, с други прави го.
А моите ръце различни са
и чувството единствено.
Вълнението идва от допир и усещане.
Изпращам ти с нежност моята ласка.
Усещаш ли излъчвам я,
зарежда те с енергия.
Не виждаш я, но чувства се.
Ти сън си, аз обичам те.

ЛЕК ОТРОВЕН

SMS*10*08*19.10

Навярно знаеш – за болния разум цяр няма.
Смутен и неуверен,
в главата ми покълва посев от лоши мисли.
Нужна е противоотрова.
Целебна капка и балсам лечебен.
Да отпусне стягащата болка,
да успокоя сърдечния си ритъм.
Да намеря в себе си покоя. О, боже!
*Често губя се из лабиринта
на фантазии ужасни.
Съзнавайки, че си за мене лек отровен.*

МУХА НАТРАПНИЦА

SMS*08*22*22.00

Показвам на досадната муха,
няма да ѝ дам храна.

Кръвта ми смуче,
мястото ме засърбява,
от самочувствие лишава.

Ще я смажа!

Хоботчето си пъха в нещата,
променя вкуса на суетата.

Отпращам я с ръка.

Отлита... пак налита.

Безумно сладка е храната,
храната за душата.

Мухата е зараза, аз я мразя.

**Едно желая,
веднъж за винаги да я забравя.**

ВРАГОВЕ ЛИ СМЕ?

SMS*06*12*12.30

След сладострастна тръпка за душата
твоята обител аз превзех с атака.

Не мога аз да те разсмея.

С ласкателства не искам да те величая.

На мястото ти аз не се поставям,
затова често прекалявам.

*Ти си моето сладко вдъхновение,
безкрайно забавление.*

Някой ден навярно ще се сбием.

Може и главите да си разбием.

Ще се изправиш ли с мен на ринга?

Чувство на жена срещу его у мъжа.

Нямаме си ние арбитър.

В рундовете ред да сложи,
спокойствие да наложи.

Не можем да се разберем,
до разбирателство да го доведем.

Никой не обича да отстъпва.

Няма кой да наведе глава.

Поражението си да признае,
да се порицае.

Ти превърна любовта в яростна игра.

Един срещу друг изправиха се тук.

Безочлив егоизъм

срещу самотен егоцентризм.

*Едва ли нещо ще признаеш,
само може да ме порицаеш.*

Или ще се справиш, като отмъщаваш?

ВЪНШНО ПОВЕДЕНИЕ

SMS*23*08*15.40*

Гледа стерео мъжа, пази своята свобода.

Мисли, че вербалната игра
е заплаха за сигурността.

В свят от различия живеем.

Казвам аз едни неща,
а кънти звук единствено
излъчван от страха.

В твоята глава гангстери върлуват.

**Крадат ти мисълта,
с нея след това пируват.**

Имат странни имена.

Ценности и убеждения.

***Черни маски скриват им лицата
за да не познаеш свободата.***

Пращам моето послание.

Необяздена кобила.

***Ти си този, който с походите
трудно се разбира.***

Живота се школува, с него се флиртува,
не само се умува.

На равно там учат отличници, глупаци.

***Едни лесно се обучават,
другите слабаци си остават.***

Оседлай дивата кобила.

И препусни в безкрайността.

В ЛЮБОВНИЯ ПОКОЙ НА ТВОИТЕ РЪЦЕ

(една представа)

SMS* 22*09*07* 8.30

Прегърни ме, усещам топлото ти тяло.
Движението на ръката, ласките ти бавни.

Плътния ти глас, пламъка в очите.
Устните ти търсят моите, не говориш.
Но разбирам, искаш да съм с тебе.
Усещам трепета в мъжкото ти тяло,
изпълнена съм с нежност.

Притегляш ми главата,
полегнала на твоето рамо.

Покоряваш с мъжката си сила.

Не усещаш, времето лети.
Косите се променят в цветна гама.
Често съня ни споделен е.

Обожавам да се грижа за деня ти, само да го искаш.

А сега аз просто те желая.

*Дълга е нашата песен, два гласа,
а звученето едно е.*

Прегърни ме и не бързай.
Разреши с тялото ти да си поиграя.

Усещаш ли, ти си господаря.

Утвърждаване съм аз за теб.
Зашеметен, завършен е твой образ,
защото съм задоволена.

Очаквай ме, поискай, нощта е наша.

Призови ме, обичай ме.

*Чувствай се свободен.
Наслади се. Мигове за двама,
любовта е вечно млада.*

Прегръдката ти е многообразна,
извън съвкуплението на телата,
сливането е в душата.

В съня сме, без да спим.

Изпитвам детско любопитство да те изучавам.

Гласа ти ме изпълва.

Опитомява непокорството в мен.

Прикована съм в смирението на тишината.

Времето не съществува – забрани, искания няма.

Неизчерпаем извор от чувства.

Желанията изпълними, а аз успокоена.

*За мен покоя идва когато усетя,
че ме искаш.*

Всеки ден е едно начало.

Деня настъпва с бързи стъпки,
забулен в ежедневни грижи
от работа и кариера.

Намираш време да ме помислиш,
това ме удовлетворява.

Нуждата от нежност ме очарова.

Всяка среща е като празник.

А празника се чака с надежда.

Създадена от нас – огромна сила..

За миговете радост споделени.

Бъди ми предан, аз го оценявам.

Целуни ме нежно, после остави ме.

И денят ще протече щастливо.

Ти ме имаш, аз теб също.

Често казвам, обичам те.

**ИЗПИТВАМ РАДОСТ ОТ ЖИВОТА
В КОЙТО САМО ТЕБ ТЕ ИМА.**

ВИНАГИ КОГАТО ЗАМИНАВАШ

SMS*04*04*07* 3.30

Изпитвам горчивина и сякаш с тебе разговарям.
Повтарям си: *Не го вълнуваш, не иска да те види.*

Гласът ти рязък означава: *Не ме интересуваши.*

Защо ли те обичам?

Чувството не пита – спазъм.

Владее ме, копнежа ме влудява.

Убива разума, оставя ме без сила.

Допуснала съм да ме ръководи.

Искам да те видя, полза няма.

Върнеш ли се – бягам.

Безразличието ме наранява.

Лечител и убиец си за мене.

Питам: Защо чрез мисълта за теб
изпитвам радост?

А ти с мълчание ми отговаряш:

*Не ме обичай, сама си причиняваш болка,
това си е заблуда.*

Без обич, няма радост!

С мен не би могла да си щастлива,
защото сме различни. Разбери го.

А моята надежда?

Не може да е толкова лошо.

Различията не пречат, ти ги правиш да са големи.

Напротив, хубаво е да сме различни.

Огледай се, света е хубав,
създавам красота. Това душа е.

Разумът ме блъска:

Събуди се. Не мисли за него.

Лесно е да се каже.

Нали надеждата крепи човека.

А ти надеждата не искаш да я погледнеш.

Не я допускаш, защото смяташ, че не ти отивам..

ГЛЕЗЕНИЧКА НА СЪДБАТА

SMS*29*08*11.11

Срещам се с една жена,
кани ме да я посетя,
има три деца.

УВЕРЕНОСТ – *голямата ѝ дъщеря,
дългокоса и красива.*

УПОРИТОСТ – *средното момче,
стройно, светлокосо.*

ЕНТУСИАЗМЪТ – *най ме радва,
малкото момче.*

Споделяме, говорим с интереса спорим.

Убежденията си той продава,
логично рационален, как се става.

Ето, време за похапване!

Ще предложи, изкуство ще приложи.

Рецептата е моя:

*Стрък прясно директно наблюдение,
две връзки мотивация,
едно свежо чувство и една емоция,
хъс за аромат, накрая – щипка инат.*

**Дозата е важна, вкуса неповторим,
човека непоклатим.**

**Рядко готвя, но с удоволствие
храна за душата – уча себе си, децата.**

ЕДНА ЗАМАЙВАЩА ПРЕДСТАВА

SMS *8*09*07*7.30

Изкусително желание покълва в мене.
Може би ще пожелаеш да сме заедно?

Тишината ни обвива.

Здрач е, сърцето ми те иска.

До теб съм. Усещам, искаш да сме заедно.

Целувам те по лицето с нежност.

Търся любимите трапчинки.

Бавно от ляво, после и от дясно.

Очите ти се смеят, излъчват топлина.

Навеждаш поглед. С целувка ги затварям.

Ръката ти е топла, силна, нежна.

Гали моето лице.

Устните с лекота се сливат,

погледа ми се премрежва.

Чувство – владетел на сигурност и споделеност.

Уникално, живо – изпълва и успокоява.

Какъв прекрасен миг.

Изпитвам радост, не мисля – всеотдайност.

В ушите песен на оркестър от флейти и цигулки.

Сякаш ни покрива воал от феерия любовна.

Душите ни се сливат в очарование за двама.

Удоволствието е грандиозно.

Ще задържа мига, за да е безкраен.

Ще го запомня и ще му се наслаждавам.

Разцъфва нежно цвете.

**НУЖДАЕ СЕ ОТ ПОСТОЯННА ГРИЖА,
ЗА ДА Е ЖИВО...**

НАДЕЖДАТА УМИРА

(Нещо като некролог, ужас!)

SMS* 14*02*22.20

Пиша – думите не идват лесно.

Вървах след тебе дълго,

падах, ставах, тичах...

Сега спирам.

В своя път не се обръщаш.

Разстоянието расте.

Към мен обърнат с гръб стоиш.

Никога с лицето.

Не съм усетила дъха ти.

Не съм почувствала топлина.

Не си ме докосвал.

Не си ме обичал.

Не си ми дал да се доближа.

Не си спирал.

Не си ме изчакал.

Не си искал да ме погледнеш.

...

Уморих се.

УМОРИХ СЕ ОТ НИЩОТО!

Букет от сълзи,

разсипани цветя

за последна почит.

НЕЩО КАТО СЪН - НЕЩО КАТО УСЕЩАНЕ (Вечният SMS)

Когато тъмнината падне и скрие срама в очите.
И трепета на телата ни.
Когато, някъде там, между **РЕАЛНОСТТА** и **МЕЧТАТА**.
Желанието и нахлуващото чувство,
което кара кожата да потръпва.
Тогава идва усещането за близост.
Без думи, без срам, само нещо преливащо и силно,
нежно и сладко, неповторимо и само **НАШЕ**.
Тогава усещам твоето лице да гали моето.
Докосвам с език устните ти, отдръпвам се.
Целувам тези ъгълчета извити нагоре в лека усмивка,
потръпвам и се отдалечавам в тъмнината.

МИГ или ВЕЧНОСТ?

И ти се устремяваш към мен,
нежен и силен и това, което не мога да опиша с думи,
защото думите са недостатъчни в този момент.
ИЗПИТВАМ нещо, което свързва усещане и чувство,
трепет и желание, наслада.

Какво е то?

Разливащо се навсякъде, в и около нас.
Тогава душите се сливат.
Телата се докосват и усещам всяко потрепване на кожата ти,
усещам душата ти. **УСЕЩАМ ТЕ**. Няма нищо, освен **АЗ** и **ТИ**.
И зашеметяващото желание да ти дам всичко,
което имам на света.

А ти ми казваш тези забранени думи: Обичам те!
И ми отдаваш това неповторимо чувство и усещане само за
МЕН. Искам да съхраня за **НАС**, завинаги този миг,
ТАЗИ МЕЧТА.

ПРЕСЛЕДВАЧКА

SMS*15*06*07

Как да спра да преследвам любовта?
Изборът ми лош е.
Сложих маската си на успеха.
Но да давам без да получавам,
е заблуда.
Грешка е стремежът ми.
Любовта ми заслужа.
Бях в ролята на преследвачка.
О.... о-о-о. Звучи ужасно.
Твоята съдба все още ме вълнува.
Неусетно ден след ден, години.
Влязох в състезателна игра.
С творческия дух от тебе черпен.
В името на любовта станах преследвачка.
Спри!
Било разумно.
Като преследвачка ще призная.
АЗ ЗАГУБИХ!

ИЗПРАТЕН СЪН

SMS*06*01*6.20

Сънувам те, средата на нощта.
Вълнуваш ме. Докосвам те.
А ревността изсмива се в очите ми.
Нима не виждаш, че друга прави го.
А моите ръце различни са.
И чувството единствено.
Вълнението идва от допир и усещане.
Изпращам ти с нежност моята ласка.
Усещаш ли, излъчвам я.
Зареждам те с енергия.

ТИ СЪН СИ, АЗ ОБИЧАМ ТЕ.

ЗВЕЗДА

SMS*11*02*2005

(Слушам Юръп)

В нощната безкрайна тъмнина,
мъничка звезда изгря.
В началото със слаба светлина,
все по-силно грее тя.
Блести, привлича, погледите приковава,
пътя си с труд проправя.
С мъка, болка, думите осмисля.
Страховете побеждава, все по-красива става.
Човешката дребнавост надживява.
Усмивки искрени раздава.
Звездата шанс ми дала да се осъзная.
След музика, размисли, мечти,
след вътрешни борби, пътувала из небосвода-
постигнала покоя.
А малката звезда от факела на любовта
запалена била.

* * *

Закона на всевишния прозряла:
***Който душата не си обогатява,
живота си на вятър пропилява.***
След време ще се върне добротата,
бумеранг залага днес съдбата.
Изплитайки венеца от ръката
на Господа в теб и за душата.
Да му благодарим и се преклоним.

***И както водата в отлива отстъпва,
и лошото в хубаво превръща,
усещане се получава и ето велико чудо става:
ЛЮБОВТА ЧОВЕКА ОКРИЛЯВА.***

SMAILE – ТОЧНО С ГРЕШКА

УСМИВКА

SMS*14*05*17.00

Ето го момента, чакам го отдавна.
Олекна ми сега, полетя моята душа.

Няма напрежение, спя спокойно,
плувам, карам, работя и се забавлявам..

Смея се над мене, над света.

Кръстена съм СМАЙЛ.

Няма го мъжът-мечта в моята глава.

Избрах те – сгреших!

Преживях, ама майката си разкатах.

Сега разбирам, колко съм чаровна,
усмихната, доволна.

АЗ СЪМ ВОЛНА.

Своето си взех, без да ми го даваш.

Опитах живата вода,

живителна е тя.

Тебе кой ще съживи?

С тази празнота, с нея ще живееш.

БЕЗ ЕМОЦИИ И СВЕЖЕСТ.

СБОГОМ

Довиждане на господата от висшия еталон.
Довиждане господин САМОЧУВСТВИЕ.
И ти господин ИЗКУШЕНИЕ.
Довиждане господин ПОДЦЕНЯВАНЕ.

АЗ си тръгвам, ще направя нещо за себе си.
Не искам да бъда вече глупачка.
Не искам да се извинявам, че те харесвам.
Ти си поръча едно ястие и не го опита.
Измислих те...! Какво направих?
ОБИЧАМ ЛИ ТЕ?
Не разбрах!
НАЙ-ВЕЧЕ ЧУВСТВАХ,
ТАКА СИ ПОЖЕЛАХ.

ЕПИЛОГ

SMS*14*05*17.00

Преди като чуех ти гласа, полудяхах.
А сега излизам под ръка с таланта.
С нов приятел – сигурността.
Загърбила страха,
казвам чао на гнева.
*Очарователен и необятен,
хоризонта е безкраен.*
Непознатото ме вдъхновява – възможност за изява.
YES, това е!

Опит за автопортрет

ФИЛОСОФСТВАМ

ЧАСТ ВТОРА

КАКВО СИ ТИ, И КОЙ СИ?

SMS*18*10*12.00

Какво е моето желание?
Награда от харесване.
А твоето усещане за него?
Да мине, ако може, без усещане.
Оскъдна информация, почти никаква.
Прашинка от безкрая,
но интересна форма на привличане.
Ума се програмира в детска възраст.
Какво заложили са другите в тебе?
Какво научил си?
Родители, среда, закони,
норми, правила, условности.
Оформил си критерия си
с големината на величина непроменима.
А той изисква адаптация.
Какво привлича те, какво те
хвърля в отчаяние?
Нима не виждаш колко важна е промяната?
Успеха идва с нагласата към хората..
Не искам да ме възпитаващ,
като животно, с награда или наказание.
Наградата тежи ли колкото моето наказване?
Опитомена е твоята висшестояща същност.
Страх избива в борба за съхранение,
а твоята представа изглежда непроменима..
Боиш се за създавания с години имидж,
синоним на някакво спокойствие.
Изградил си определена визия за да те харесват,
забравил си какъв си.

Един път за да оформиш своя образ,
събирал си дълго чужда информация.

Като последствие, налагаш цензура
на всякъде и всяко действие.

Създал си работохоличния си образ
като прикритие и вярваш само в него.

А истинският Ти, къде си?

Чувствам се идиотски.

Мълчейки, слушайки, приемайки.

Отнасяш се с пренебрежение,
залагаш на непоколебимата си воля.

За мен това не е праволинейност.

Дресировка, парченце захарче.

Камшик, първично действие.

Печелиш битки с твоя начин
на отхвърляне.

*С мисловната си подготовка
изградил си образ на недостъпна
форма на защита, но тя лъжовна е.*

И щом останеш сам и се погледнеш
искаш да изтриеш този образ,
но не можеш.

Не чувстваш в себе си лъжата,
защото вътрешното ти лице едно е,
а вън, пред света, лицето друго.

Несъответствията в душата изтерзават,
тогава тя не иска да съзнава..

Защо не чувстваш?

Защо не те удовлетворява?

Харесва ти да вземаш, без да даваш...

Представяш своите образи в света.

В реалността създал си бляскава за себе си измама.

А тя последвана от друга.

Измислил си система свършена за отричане.

*Отчаяна борба като защита,
защото бил си нараняван.*

**Желаеш да те харесвам,
но да не те докосвам.**

*Единствената нужда ти от мене е,
да съм понякога антисептична
порция храна за твоята душа.
С умерена подправка от емоционална
гарнитура.*

Длъжник си на хората, дори не си морален.
Смяташ се за страхотен.
Обличаш компромисната дреха.
Правиш отстъпления от същността си.
Запазвайки фалшивия си образ.
Преструваш се на важен победител.
Могъщ, прочут, богат, престижен.
Бродяга е духовността ти, защото вярваш,
че истинския ти образ ще те изложи.

**ТАКА ОСТАВАШ СКРИТ ЗА ВСИЧКИ.
ЗАКЛЮЧЕН В СВОЙТА КРЕПОСТ
НА БЕЗЧУВСТВЕНО ВЕЛИЧИЕ.**

КАКВО ДА ПРАВЯ?

SMS*24*12*2007*5.00

Какво е да погледнеш в сърцето на човека?

Да го поставиш над собствените нужди.

Изпитание за мене.

Какво е някой да го чувстваш за приятел?

Но да не можеш да поискаш помощ,

когато трябва ти съвет от лекар?

Дали се радваш, че съм далече

или е следващ ход на безразличие?

Дали е отговор да даваш смесени сигнали?

Или е резултат от лутане в душата.

Чувстваш ли се по-добре, пречистен?

Когато се разкриеш за миг пред мене – олеква ли ти на душата?

Или се разболяваш от болестта любов?

И като лекар не обичаш да си болен.

Чистосърдечно ти се доверявам,

а ти си съдържано дипломатичен.

Истината е скрита дълбоко в нас самите.

Опасно е, не знам какво ще стане.

Но чувствам, че вярата не трябва да ме изоставя.

Докато отговорите намерим, а те са променливи.

Проклятие или спасение е

поотделно и заедно да искам да живеем?

За да направя това, което смятам,

че е най-добро за теб, а после и за мен.

Мислите са ни свободни, омръзна ми да правя грешки.

Не се старая да съм господар в твоя свят,

а да получа място.

Бих искала след време да се срещнем като равни.

Красотата изкушава, чувствам се безсилна.

Клин сякаш е забит в сърцето, за което вярвам,

че бъдещето е щастливо.

*Ние сме нишка в плетеница от минало и настояще.
А мисията моя е да разплета душите наши.*
Прости ми, че съм наивна и ужасно непокорна.
Дете грешно, но така се уча.
Не се отказвам да те обичам. Не искам и да те търся.
Докато не разбереш, дали можеш да обичаш всеотдайно.
За теб единствено копнея и желая да си успял във всичко.
Държа на работата ти, държа да си престижен.
А най-държа да чувстваш, че те обичам.

**Аз моля, любовта ми не оперирай!
И там в сърцето ти, мечтая си за място,
на уважение и чувство.
Сега ще те оставя да почувстваш,
какво е да ме няма.
А може би след време ще решиш,
че си заслужава да сме заедно.**

(МИСЛЯ СИ !)

И дали ти ще отсееш малкото от голямото,
е възможност само на твоя ум.

* * *

Нямам право да не съм горда, да не съм хубава,
да не съм здрава, да не съм успяла жена,
защото имам отговорности, деца, бизнес.

Защото заслужавам.

* * *

Нямам препоръки за да съм в твоя свят,
но понякога е хубаво да се оставиш
на силата и посоката на вятъра.
Да не планираш за миг, за да усетиш
как се носиш по вълните без посока.
Ти знаеш какво е това? Сърфиране.

**ВПЕЧАТЛЕНИЕ ЗА МЛАДАТА КОЛЕЖКА.
МОЖЕ БИ ГРЕШНО, А МОЖЕ БИ ТВЪРДЕНИЕ.**

(Флиртът е заложен в теб. Често не съзнаваш какво вършиш.)

СЪЛЗИ РОДЕНИ ОТ УСМИВКА

SMS*11*01*08*17.15

Лицето на жена, от сияние огряно.
Познато. Усмивката и е красива.
И работата с теб е като песен.
Сега живот отново в тебе има.
Видях го в очите на жена работеща до тебе.

ТИ И ТВОЯ ПОГЛЕД ИМАТ ТАЗИ СИЛА.

Докторе прости ми, че ти казвам тези думи.
Нямам право! Изписано е на лицето.
Чувствам го и само аз го забелязвам.
Познавам този поглед.

Това светът е, който губя. Дори не го съзнаваш.
А аз съм просто чакащата пациентка.
Като такава ти държиш на мене.
Благодаря ти.
А може би си длъжен да ме лекуваш?
Не ме съди.

**Страдание е да обичаш и да разбираш.
Че духа вятър на промяна.
Усещам сълзи се стичат.
родени от усмивка.**

РАЗОЧАРОВА МЕ

SMS*7*06*2008*19.10

Мислите ми тъжни.

Звезди разсипани по небосвода.

Опитвам се да ги събера.

Едни блестят, а други с ръбове са остри.

Подобия на истина в главата.

Създадени от хаоса на смесените чувства
и обида в ярки краски. Прокраднала се в мене.
За ценностите индивидуални в душата на човека.
Обвита съм в мисли, с усещане за неизбежност.

Питам се:

Защо избираш да обичаш

принципа безчувствен и интереса?

*Не съществуват ценности морални облечени в
непроменимост.*

Не съществуват принципи за всички.

Ценно е това, което задоволява жизнените нужди.

Но твоите и моите нужди са различни.

Ти мислиш единствено за тебе.

И твоите ценности са твоите стремежи.

Във всичко да се търси смисъл е безумно.

Като се замисля, влечение си ти за мене.

А ценностите твои ме привличат, но оставам незадоволена.

Забравяш, че йерархия има в системата за ценност.

За бога, не отричай!

Налагаш модели на непогрешимост.

А чувствата изключваш с наслада от мазохизъм.

За пример ще кажа, че животните живеят като усещат.

А хората усещат и разбират.

Приложиш ли гол принцип

без да мислиш за човека – убиваш!

*Нима ще ме оставиш да съжалявам,
че не ме разбираш?
Самата същност на нещата не ме разстройва,
а възгледите ти непроменими.
Убиваш в мен живота с поведението си,
на принципна непоклатимост.
Изглеждаш силен, а силата на всеки е
в индивидуалния подход в нещата.
За мен остава куража да си пазя в тъмнината,
по пътя си напред в живота.
Да вярвам, че очите ти ще се отворят.
Бих искала да те помоля безразсъдно:
Не убивай надеждата в мен, каквато и да е тя,
докато битието съществува.*

Качил си се на бърз кораб.
Опънал си платната с товар от минал опит.
Не искаш с нов товар да плуваш.
Страхуваш се, че кораба ти ще потъне.
А не виждаш как старото те дърпа в дълбините.

ИЗХВЪРЛИ ГО!

Очакват те нови мисли, чувства, цели.
По пристаните в океана на живота.
Разреш си да ги опиташ!
Как иначе ще разбереш кога сгрешил си?
Кога постигнал си правотата?
Бих искала най-много да останеш верен на същността си.

Защото много те обичам.

Да не забравя да отбележа, че първо се живее.
А после – философства.
Не искам да те съдя, за това ще вървя напред, все по-далече.
Посоките на пътищата ни са две различни.

*Но ще те помня,
като мъжа, не пожелал да ме обича.*

ТОВА Е ЖИВОТЪТ

SMS*15*08*2008*6.00

(За почивките в чужбина. Снобизъм или мода?)

Смесица от питиета, бутилирани души на хора.
За съжаление с консерванти.

Жени, мъже, дошли да търсят забавления.
Из света на курортните заведения.

Главите им игрални маси, а плътта – очакваща наслади.
Пия от живота на глътки бавно, за да усетя вкуса му, аромата.
Като погледна в питието, на дъното утайка гъста.

Какво ми става? Ще се задавя.
Разбърквам питието, уж скъпо отлежало.
Отпивам, но ми догорчава.
На хоризонта образ мъжки.

Запазил своя чар, омайващ, интелигентен.
Изкарал пари много, сега ги изживява.

Оформен по чужбина.

Черен етикет със златни букви.

Емблемата на личността му.

Изглежда скъпо питие е на пазара.

За него редуват се мъже, жени – наддават.
Понякога за миг го обожават.

Друг път – богатата си даром му предлагат.
За да го притежават.

Но после са принудени да забравят.
Че могат за себе си нещо да получават.

Оборотите са бързи, празно няма.

Това ли казваш те задоволява?

БОЖЕ, какво да кажа?

**СКЪПОТО ПИТИЕ БЪРЗО СЕ ИЗПИВА,
А ПИЕШ ЛИ ГО БАВНО – ИЗВЕТРЯВА.**

ЛЮБОВТА НА МОРЕТО

SMS*03*08*2008*8.00

Защо ли не пожела в света ми загадъчен,
далечен, да погледнеш?

Непознатото отхвърляш.

Гледам бучащото море – красиво, страшно.

Близко, чуждо, магнетично.

Черни краски, отблясъци на твоята душа.

Бели гребени, създаващи моите вълнения.

И твоето действие върху мен.

Привличащо и респектиращо.

Опитвах да те направя близък – ти ме изхвърляше.

Опитвах да те вкуся – излизаше ми солено.

Опитвах да ти се порадвам – отдръпваше се.

Сякаш необуздана вълна, прибираща се навътре след прилив.

Смесваше се с други в огромната шир, не можех да те позная.

Дълбока страшна и незнайна водна дълбина.

Стоя на брега, завинаги влюбена в теб,

без възможност да те имам.

Необятен страшен и красив свят, недостъпен и безкраен.

Уж си пред очите ми, а всъщност не те виждам.

МОРЕ, това е твоята обич – земна и нереална.

Потапям се, доставяш ми неизмеримо удоволствие.

Блъскаш ме, залитам, падам, дърпаш ме навътре омаломощена.

Полужива и ме изхвърляш, зашеметена на голия бряг.

Оставяйки ме сама да се оправям...

Да се чудя дали ми се живее, или искам да умра?

Животът хубав ли е или не е?

Измамно море и аз като риба в него.

Искам да си моя уютен дом,

да ме прибираш и затваряш.

Друг път да ме изхвърляш замаяна.

И тогава се чувствам като риба на сухо.

Мятам се едва дишаща, обезсилена,

но пак гледам към теб,
с надежда за близост.

***Това е живота ми и нуждата
да пиша за моята обич, да пиша за теб.
Смея ли се поне...? Ха, ха!
Май не! Не знам!***

ПЕСЕНТА НА ДЯВОЛА

SMS*03*08*2008*19.05

(Ще ми се пръсне главата от мисли)

Ритуал създавах с години.
В десет да те чувам.
Гласът ти беше моето успокоение.
Приемах, че си в къщи и заспивах.
Но ти реши, че нямам нужда да те чувам.
С едно натискане на копче връзката прекъсна.

* * *

Една нощ, май беше грешка, позвънях с потиснат номер.
Гръмна звучене от песента на дявол.
Разказваше, че те владее.
Порокът тялото ти обладава, а ти звучеше в наслада.
***С рогатия борбата губи смисъл.
Замахна и отне ми всичко.***
Не ми остави възможност даже да го мразя.
Играч, артист е, превъплъщава се в роли многолики.
На сцената ти на живота.
Обсебен си от негови желания и храни се с плътта ти.
Бих дала всичко за да убия дявола в тебе.
И запазя образа ти чист, изваян.
Но не мога аз да променя нещата.
**Как да се сбoguвам с тебе...? Като не мога.
*Ти просто си във мен.***

КАЧЕСТВО НА ЖИВОТ

SMS*15*06*19.05

Ако стихове творя, от нещо се вдъхновя,
пиша с лекота, пее моята душа.
Мелодия потича, песен нежна сладка,
лесно се запява, хит става.
Когато в ритъм слова заредя,
в стиха за любовта, чувствата си изразя,
установявам с изненада, това ме удовлетворява.
Дишайки свободно, лицето ми сияе.
Създавам си представа, каквато аз желая.
Обичам открито да се изразявам, метафорите обожавам.
Не се отказвам, не се упреквам, аз решавам.
Даже да греша, обичам да опитвам.
Тръпката в нещата, качество в играта.
В живота по детски се отдавам,
радвам се, наслаждавам.
Въпроси си задавам:
За какво съм на света?
Каква е моята съдба?
Какво в живота смисъл ми придава?
Какво ме радва, какво ме натъжава?
Какви са моите намерения, каква е моята вяра?
Случва се греша, а грешката е сила.
Едно начало на борба, а края е в безкрая.
Чувствата душата провокират,
емоциите умът не ги разбира.
Човека преуспява, ако постигне яснота.
Какво точно иска?
***Непринудено и с лекота,
обикне своята игра!***

МОЯТА ФИЛОСОФСКА РЕЦЕПТА ЗА СПОКОЙСТВИЕ

Краси-Смайл, с усмивка!

Нещо като проповед, но не го приемайте така.

Няма да кажа просто, защото не е просто.

Отвори сърцето си, за хубавото, което искаш от живота!

Отпусни се, усмихни се.

Не вземай на сериозно нещата за другите, за себе си.

Вярвай, имай си доверие, забрави миналото.

Оздравей в мислите си,

за човека има само болка и грижи, ако не направи това.

Гледай в бъдещето. Наслаждавай се на мига.

Престани да се безпокоиш за щяло и нещяло.

Вярвай в бога.

Бог те обича и ще бъде твоята и неговата воля, чрез него!

Освободи напрежението, погледни небето.

Обичай красотата, цветята, природата, хората, децата си.

Оцени дребните неща живота,.

Радвай им се!

Не се напъргай излишно.

Прави това, което искаш,

имай смелостта да отказваш това, което не искаш.

С усмивка! Разчитай на интуицията си, развий я.

Тя може да ти бъде незаменим помощник,

ако ѝ се довериш.

Няма: Ти трябва, Ти си длъжен, Не мога.

Има: Мога, Аз искам, ще се справя!

Кажи истината в очите, защитавай правата си

и дръж на избора си на решение и мнение.

Но не отказвай да чуеш и да се поучиш от хората.

Научи се да чуваш, да купуваш мъдростта и знанието.

Не робувай на никого и нищо.

Ти си личност със собствена индивидуалност.

Ти заслужаваш да решаваеш какво е важно и какво не за теб!

Не пренебрегвай секса и човешките енергии.

Връзката сърце–емоция–мисъл–мозък.

Ти имаш нужда от обич, обичай се, обичай другите
и те ще ти отвърнат със същото... (Е, не винаги.)

Имаш право да обичаш и да си обичан, просто от някой.

Но не им определяй на другите какво имат право.

Аз имам право.

Но аз мога да променя нещата за мен, ти за себе си.

Когато си в трудна ситуация излез от нея с шег!

Шегувай се с себе си, с качествата и недостатъците си
дори с мен. Разбира се не всичко зависи от нас.

Бъди смел, рискувай, мисли.

Контактувай, общувай, има ли контакт, хумора е достъпен.
Удоволствие е да общуваме, да правим жестове да подаряваме,
да получаваме. Когато даваш, никога не мисли
колко даваш и ще получиш ли.

Надживей очакването.

То се случва, ако вярваме в намерението си!

**Който не опитва и се страхува,
той не разбира кое е хубаво?**

Кое е по-хубаво, тогава има право на избор.

Така се учим какво да искаме от живота.

Емоциите са солта на живота.

Без емоции живота няма смисъл, нека вдигнем летвата.

Не се задоволявай с посредствеността и мнимата сива
сигурност на познатото.

Хубаво и лошо са относителни понятия.

Не ставай зависим от наложени и приети норми.

Няма такива, всеки сам може да създава

собствените си правила на живота, стига да иска.

Върви напред, учи се, никога не спирай.

Спреш ли, остарял си.

Дори да си млад, ако духа ти спре да се развива,
ти си **ЖИВ УМРЯЛ**. Затова има млади хора с усещане
за отегчение и безсилие, слабост, обърканост. И хора на 80,

с който може да пееш и танцуваш да разговаряш,
да се забавляваш и да се чувстваш жив.

**Уважавай интелекта на хората,
той е многообразен и няма точен критерий за него.**

Човек е на толкова години на колкото се чувства.

Чувствай нещата. Аз искам да те науча да чувстваш.

Те винаги са комплексни. Има закон за равновесието в природата, когато го нарушиш наблегнеш на отрицателното мислене, завистта, упреците към другите и себе си, ти сам се наказваш с неудовлетворение и безпокойство.

Не позволявай на нищо да те изнерви и ядоса, дори аз!

Стани хладнокръвен. Не отказвай контакт,
това са необходими качества за да имаш успех.

Не е лесно. Няма лесно, няма просто!

Животът е хубав, стига да се научиш да го уважаваш.

Да уважаваш себе си, да се харесваш,
защото всеки човек има незаменима същност,
добри и лоши качества. Ние не сме съвършени,
нито еднакви и това му е хубавото.

Човек може да преодолее слабостите си и нещата,
който не харесва в себе си, стига да иска,
ама много трябва да го иска.

Имай личен подход към всеки.

Отдавай се на живота. Живей с удоволствие.

Не че няма да има по трудни дни, не може без тях.

Но може винаги да смениш гледната точка
и да погледнеш от друг ъгъл.

С добро око с добра нагласа.

Дори да намериш смисъл в грешките си,
дори да ги повтаряш, пак ще са от полза.

Ще се научиш да ги избягваш след време.

Ще победиш страховете си.

Защото любовта и страхът управляват света!

**Любов, секс, физиология, духовност, здраве, емоция,
чувства, всичко е свързано, всичко върви ръка да рака.**

**Паралелно. Един от тези елементи ако липсва,
кулата на миговете щастие и удоволствие от живота
се срутва.**

**Понякога бавно, понякога бързо, и човек се чуди
защо не му върви, защо съм неудачник,
а той не е..., но е пренебрегнал някои от най-важните
елементи на живота. Изводът е: Мисли и действай!
Хората или много мислят или изобщо не мислят.**

Важен е баланса. Научава се, но бавно.

Трябва да сме търпеливи.

(Това е предизвикателство за мен.)

Само тогава достигаш

ФИЛОСОФСКОТО СЪСТОЯНИЕ НА УМА,

с което преодоляваш напрежението и стреса.

Ако имаш лош ден, нека той бъде великолепия лош ден.

Нека никога не губиш блясъка в очите си,

усмивката на устата, спокойствието си.

Или поне по-рядко да си позволяваме да се ядосваме.

Със спокойствие и търпение всичко се постига.

Уча се на търпение. Но когато е съчетано с упоритост и воля,
винаги постигаш целите си и нека те са **точно определени.**

Представяй си това, което искаш, мечтай,

изживей го в мислите си и не се оставяй

на безверието и колебанията,

да те спрат и откажат от това, към което се стремиш.

Човек е голям колкото са големи мечтите му.

Винаги има начин винаги има разрешение, винаги има

надежда. Просто трябва да ги потърсим.

Смисълът на живота не са парите и материалното само.

Не може без тях, трябва да ги ценим и изкарваме за да живеем,
но те не осмислят живота ни. Може да имаш много материални
и парични дивиденди и да си беден духом.

Тогава ти просто си един нещастник, който се заблуждава,
че е щастлив. Щастието всеки сам си го прави.

Не може някой да ти донесе щастие,

ако ти сам не искаш да си щастлив. Зависимостта е ужасна.

Не прави компромиси със собственото си **АЗ.**

Ти си важният на този свят.

**Аз дълго време правех тези компромиси,
но се научих да се променям, не да променям другите.
Без надежда и вяра няма успех, няма спокойствие.**

**Задай си въпроса защо живееш,
Защо си на този свят?
Каква е твоята мисия?
Постарай да го осмислиш от твоя гледна точка.
Във всичко има смисъл!**

**Колкото и глупаво да изглежда отстрани.
Живей леко, не насилвай нещата, аз често грешах в това.
Не се увличай от трескавата неотложност на днешния ден.
Упражнявай да мислиш, че можеш.**

**МОЖЕШ АКО МИСЛИШ, че МОЖЕШ.
Почти крилата фраза. Не съм я измислила аз.
Вярвай в себе си. Работи над ума си.**

**Твърдия по дух,
ти пазиш съвършения мир,
защото на тебе се уповават.**

Книга на пророка, Исая.

**АЗ СЪМ ЧОВЕК КОЙТО МОЖЕ ДА
РАЗГОВАРЯ СЪС ВСЕКИ
И СЕ ГОРДЕЯ С ТОВА.**

ЕРОТИЧЕН ЩРИХ

ЧАСТ ТРЕТА

**ЛЕЛЕ, КОЛКО
ВЪЗМУТИТЕЛНО!**
(ЗА НЯКОИ)

divavoda55@abv. bg

ЛЮБОВ, ОМАЯНА В МИСТИКА

SMS*31*12*16.25

Състояние на усещане, копнежи и желания.

Излъчваш магнетизъм, а всичко има си последствия.

Стремежа окрилен е, безумно времето на обожание.

Прелитаща мечта си, аз в плен на плътското желание.

Години мигове преследване.

Кой ловец, кой жертва е? Една и съща роля.

Омайна мистика с надежда истинска.

Ползата – надбягвам се с разума.

Спокойствие неискано, заблудата е искрена.

Обичам мигновените реакции.

И детското запазено в тебе.

Превъзходен екземпляр си.

Демонстриращ власт и територия.

Изваяно е мъжкото ти самочувствие.

Чуй нежен призив, звучи мелодия.

Душа в музика потънала.

Песента ми, словесната прелюдия.

Кое избираш?

Воя на разгонено животно или мелодия от славея?

Възбуждам твоето харесване за кратко.

Потичат кръв и сокове.

Уж темата изчерпва се, а няма свършване.

Образ заслепен, очи затворени.

Погубваш тялото, душата ми.

ЛЮБОВ ОМАЯНА В МИСТИКА.

**А там в далечината усмихва се,
тайнството на твоето привличане.**

МЪЖКО ТЯЛО

SMS*07*09*13.30

Аз пиша тези редове с преплитащи се чувства.

Очакваното нещо, което може да се случи,
не ангажиращо и нежно.

С което бих желала да можеш да ме усетиш.

Навярно мога и да те подразня.

Но аз не зная твоите нужди,
а ти не изразяваш ги пред мене.

Не даваш и частичка от личния си въздух.

Аз искам да усетя твоя аромат на

МЪЖКО ТЯЛО!

Често тази картина е в мене.

Стоя прозореца отворен.

Гледам небето тъмно. Търся една звезда.

Зад мене стъпки, плавна извивка в кръста,
твоите ръце по нея.

Галиш ти гърдата ми. Прилепваш се зад мене.

Усещам как кожата настръхва и се свива.

Надигаща се топлина, която те облива.

Положена глава, косата ти на моето рамо.

Излъчване на чувство.

Енергия, с която те заливам.

*Любимите трапчинки,
отдръпвам се и нежна мекота
върху твърдите ти устни.*

Целувам те парещо и дълго.

Дъхът ти спира, аз съм го отнела.

*Сега е моето време, това, което друг
не може да направи без моите ръце,
без чувството, което аз излъчвам.*

Тръпки, усещаш как тялото се стяга.

Разкопчавам ризата ти бавно,
устните са на разходка.

Бадемовата кожа езика ми докосва.
Устата ми потръпва.

*Обичам извивчиците малки
на мускулите здрави.*

Надолу към онази вдлъбнатина.

Изпълване с език, лек гъдел.

ТОКОВ УДАР В СЛАБИНИТЕ.

Ръце провлечени по стегнатия таз.

Разкопчавам бавно, косъмчета нежни.

Усещам твърдина, обхващам с устни.

Едва чути думи: НАПРАВИ ГО!

Коленете на земята и твоята ръка разрошва ми косата.

ОПИТВАМ ТИ ВКУСА И АРОМАТА.

**Щастийце неземно, не искам в момента
да ме обладаваш, а да се наслажда на**

МЪЖКОТО ТИ ТЯЛО.

АЗ ДИВОТО СЪМ В ЖЕНАТА.

Някой ще го нарекат с дума проста,

аз ще кажа: ТРЪПКА.

ЕРОТИЧЕН МИГ

SMS*08*09*13.34

Вятърът докосва с ръка,
сила средна, палава и нежна.
Роши ми косата, влиза и излиза,
завърта се, поспира.
А после с устните танцува валс,
редува го с ламбада.
Обичам този порив да ме завладява,
помита и изпепелява.
Да го усещам в мене, да ме тласка и да спира.
Пак с устни да погали, нежно,
продължително и силно.

**ЕДИНСТВЕН ВЯТЪРА ОСТАНА,
ВЪЗБУЖДАЩ ТОЗИ ДРЕВЕН ПОРИВ.**

**ГОСПОДИН УВАЖАЕМИ
ДОКТОРЕ,
АЗ СЪМ ПОСЛЕДНА НА ОПАШКАТА
В СПИСЪКА ЗА ПРИОРИТЕТИ.
ДОРИ Е ВЪЗМОЖНО ДА МЕ НЯМА В НЕГО...
ОБИКНОВЕННО СЪМ С НЯКОЯ КНИЖКА В РЪКА,
ДРЕБЕН, МОЖЕ БИ НЕЖЕЛАН ПОДАРЪК,
ЗА ОТМИНАЛИЯ ТИ ДЕН.**

**НЕОПРАВДАН ПОВОД ДА ТИ ПИША
ИЛИ ЖЕЛАНИЕ ДА ТЕ ВИДЯ.
НА ВСИЧКО ОТГОРЕ С ЛИЧНО,
А НЕ СЛУЖЕБНО ОТНОШЕНИЕ В ДЖОБА.
НЕ ПРЕДПРИЕМАЙ НИЩО, НО НЕ МИ СЕ КАРАЙ.
НЕ МОЛЯ ЗА ВНИМАНИЕ ВЕЧЕ,
ДАВАМ ТИ ЕДИНСТВЕНО СЛОВЕСТНАТА СИ ЛАСКА.
УМИШЛЕНО ТЕ ЯДОСВАМ
И ОТНЕМАМ ОТ ЦЕННОТО ТИ ВРЕМЕ ЗА РАБОТА
И САМОВГЛЪБЕНИЕ.
ТОВА НЕ Е УПРЕК,
А ПАРАДОКСАЛНА ГРЕШКА.**

ПАРАДОКСАЛНА ГРЕШКА

SMS*7.30*30.04

Вечер те целувам, късно с много нежност,
нося ти съня упокоен, искам го за тебе.

Сутрин не усетил свежината още.

Пак с целувка лека, моля те за ласка.

Мислейки за тебе, свличам се надолу
галейки го него, будейки мъжа.

Палейки огъня, страстта.

Плъзгам се по цялото ти тяло.

Боже, парадоксална грешка!

Теб те няма, а това е моето мечтание от порив.

Всъщност красотата на парченце от живота.

А сега се смея на себе си, на парадокса.

Пиша го за тебе... Знам, че ти не искаш.

ЦЕЛУВКАТА

SMS*18*01*7.30

Целувката.

Обичаш ли я или я подминаваш?

Основна увертюра.

Негласно моето послание, представям си, усмихвам се.

Изпитвам трепет, желание за близост.

Целувам те, подканящо, опустошително.

Усещаш ли, различно е. Устните твой са в очакване.

Заспиваш после с целувките ми.

Усетил топлина успокоен и сигурен.

Но всъщност ти не знаеш, колко сладки са.

Не си опитвал ги.

Какво загубил си?

Докосване от вихъра на пламък.

Бушуващ в сърцето ми.

Усети ли?

Начало, връх и край на любене.

Страхотно моето намерение

да бъде то нееднократно.

Остава да получи разрешение за изпепеляващата.

Посоката е влюбване.

**ДЪХЪТ МИ ВЪЗБУЖДА ТВОЕТО ЖЕЛАНИЕ.
НУЖЕН СИ МИ, ДРУГОТО ЗАБЛУДА Е..**

КЪЩАТА НА ЛЮБОВТА

(С ФИНЕС ЗА...)

SMS*22*07*23.30

Разказва за това странната жена.
Почукай, устни положи.
Вратата отвори, стрела ще прелети.
Покана – приеми я, влез, изучи я.
Тайна крие къщата на любовта.
Разни изненади.
В дъното на коридора, зад последната врата.
Съкровената мечта.
Жива мида се разтваря, бисер притежава.
Усещаш влажността, дърпа те вълна,
изхвърля на брега, притиска, избутва,
но пак те всмуква.
Стигаш втората врата, там е бисерна вода.
Госта ще задържа, ще го черпя.
Ще му давам, удоволствия доставям.
Удобно в мекота, да почувства топлина.
Мястото на бисера се сменя.
Усещането се променя.
Мидата е уникална, ценна и красива.
Неповторима.
За награда госта ще я притежава,
ако надвие страха –
отвори последната врата.

**ЩЕ СИ МИСЛИ ЗА ПОСЕЩЕНИЕ.
ЩЕ СИ СПОМНЯ С ВЪЗХИЩЕНИЕ.
ЖЕНАТА – ИЗКУШЕНИЕ.**

ЕМОЦИЈАТА НА ЕРОС

SMS*06*01*7.30

*Вълшебен миг на съзерцание,
изпълнен с моите желания.
Да видя на лицето ти усмивка.
Да прочета по погледа,
гласа ти да го чуя.*

Ти радваш ме.

*Сподели с мене, говори ми..
Твоите искания, коментари.
Вълнуващо въодушевление,
водовъртеж от думи, чувства.*

Делириума на Ерос.

*Блажена и омайваща,
надежда за очаквано.*

Агония от чувства.

Емоция разтърсваща.

Привързал си ме с невидими окови.

Но те изтънчени са.

Обичай ме!

Човешки мигове неповторими.

Душите сливат се.

Еуфорични настроения.

Окъпан мозъка в химия.

Аз неуморна, а ти несигурен.

Учудваш се какво изпитваш?

Каква е тази сила, а то било енергия.

Променяш се.

Припламва огъня на любовта,

а ти потъваш в мислене...

Обичай ме, но чувствай се свободен.

МЪЖ – МЕЧТА, ЛЮБОВ И СЕКС

SMS*26*12*23.20

Не е важна дължината, а уменията в играта.
И защо ли не ми пука думичките да реда,
за секса за любовта. Обичам счекотливите неща.
Загуба няма, полза и за двама.
Аз не искам просто секс да правиш,
искам да чувстваш, че го правиш.
Ако аз си пожелаая,
потребностите да си удовлетвориая,
действам с лекота, тука няма срамота.
Защо да мълча, като мога да говоря.
Кеф си е това, хич не мисля да се спра.
Имаш ли очи да видиш тънкостите в нещата?
Да усетиш живота, красотата.
Два са вариантите в играта.
Двамата печелим, предизвиквайки съдбата.
Или двамата ще губим, проигравайки си шанса.
Късмета в хазарта, всеки от нас ще зарадва.
Сексът е изкуство, сексът е култура,
сексът е познаване и взаимно уповаване.

**Всичко е възможно, щом сърце вложиш
и умения приложиш.**

С НЕГО СЕ РИСКУВА, НЕ СЕ УМУВА...

ЛЮБОВ, ИЗРАЗЕНА ЧРЕЗ ДОКОСВАНЕ

SMS* 8* 7.30*12.10

Мечтая си. Сами сме.
Държа ръката ти, а ти ме галиш.
Погледът ти излъчва преданост.
Успокояваш ме с целувки...
В далечината светлина проблясва.
Тихо е, за никъде не бързаме.
Косата ти е мека, играя си с нея.
Очите ти затворени.
Сънят пристъпва бавно.
Наслаждавам се на моето усещане
за близост, топлина.
Думите излишни са.
Великолепно е.
Умората отлита, заспиваш в ръцете ми.
Спокойствие и сигурност,
като воал обгръщат ни.
Политаме...
Искам го. Искам го за теб..., за себе си.
Да чувствам енергията на мислите,
усещайки спокойното ти дишане.

Страхотно е да се обичаме.
Момент на пълнота и щастие.
Чувствам се завършена.
Това любов е, изразена чрез докосване.
Ще го направим ли?

ОБИЧАМ ТЕ!

ЩЕ ТЕ ЧУКАМ !

(възмутително)
SMS*12*03*6.30

**Сутрин..., дъх да не поемеш.
Как ще се старая, боже!
С устни, с ръце, с тяло, с език.
С чувство и без срам.
Всички мъжки точки знам.**

**Ще те любя и докосвам.
Тялото и мозъка ще ти подпаля,
после сам ще те оставя.
Да гасиш страстта
с мъжката си воля.**

**И тогава ще работиш без умора.
Днес пропусна с мен,
но поддържай форма с нея.
Искам те без свян.
По устните и него.
Целувка за деня.**

НЕЖНО СТРАСТНО АЗ ГО МОГА.

Снимка Швеция

**ГЛЕДНИ ТОЧКИ
И
ВПЕЧЕТЛЕНИЯ –
ДОРИ РАЗСЪЖДЕНИЯ**

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

РИМ

SMS*26*04* 21.55

Синева..., приветливо зелено.

СВЕЩЕННИТЕ МЕСТА

на богове и пълководци.

Вървиш, очи не може да свалиш.

Прелива красота.

Прозира римската душа.

Градени, *форуми и катедрали,*

стълби, колонади,

дворци и шадравани.

Нима възможно е това?

Да **сътвори**, човешката ръка.

С фантазия и ум създали,

скулптори, картини,

украсявали, строили.

Историята си векове градили.

Поколения творци,

доказвали *таланти.*

ВЕЛИЧЕСТВО НЕПОВТОРИМО.

ТВОРБИ.., НЕЗАБРАВИМИ.

ЛОНДОН

SMS*19*06*2006 *4.25

(Чувствено впечатление.)

Бавно каца самолета и моето усещане за питане.
Какво ли е британска атмосфера?
Дъжд, зелена мокрота, изкуство и култура.
Формирам чувство, респектираща традиция.
Дворци, богата строгост, архитектурни странности.
Взор възхитен, изисканост.
Старинни сгради до стъклени величия.

По Темза, от мътните води провлечени,
под мостове от стилове пътувам,
върху корабна платформа.
Небето сиво, но някак си красиво.
Вятър косата разпилява.
Усещам хладината на водата.
Игриви светлини по лъскави витрини.

Червени двуетажни автобуси,
забележително, характерно, удобно.
Преследвани от лондонски таксита в черно.
Движение, което изненадва.
Не го очаквам, а е обратно.
Кръстовищата странни повечето са извити.
С форма на вълна. Булевардни лампи,
отрупани с цветя, висящи на синджири.

Особената атмосфера, хората различни.
Обслужва те цвета на расата човешка.
Нюанс от кожа тъмна, черна, жълта.
Паралелно – британска белота,
а някъде и съвършенство.

Английска гордост и разкош излъчват
скъпите квартали. Дървета с корони
стари – запазени и съхранени.

Цветя, блестящи светлини,
играещи по лъскави прозорци.
Зелени кътчета на частни паркове.
Заклучени градини, достъпни за шепа хора.
Колите скъпи подредени,
Очакват своите господари.
Бутиковите магазини с всичко, което може да си пожелаеш.
Традиция, създавана с ред и дисциплина.
Закони, изписани с ума на хора.
Абатството на Лондон – място за коронации.
С познати имена се срещам.
Литература, политика, наука.
Почетени са хора със статуи и постаменти.
Омайващите цветове на стъклени витражи.
Изрисувани крале, светии и кралици.

Какво ли няма? Изненада.
Музикален център на булеварда.
Огромна зала, събрани стилове различни.
Музиката по света, каквото някой някъде измислил,
посветил е песен, родена от емоция и чувства.
Букет многообразен, не може да си избереш.
Хубаво и много е мелодичното звучене.

Музеят – впечатли ме.
Огромна сграда – отпред стил гръцки.
Колонада. Фрагмента горе – елемент от Пантеона.
Възхищение, нима може с думи да опиша?
История, начало на света..., край няма.

Опитвам се да разбера каква е същността
на кралското величие, живот създаден от традиция.
Красота, закони, правила, ред,
дисциплина и умения на много хора.

Как британците историята си уважават?
Как традиция с векове създават?
Ревниво пазят същността си.
Как учат своите деца, как възпитават?
Как се забавляват, не бързат, а се наслаждават.
Природата си чиста пазят.

**Да обобщя британската култура
с две думи само, просто като я уважа.
И на всеки кажа:
Тя е изключителна, все пак жена!**

РАВНО пък и СМЕТКА!

Какво ме кара да те търся? ХИМИЯ!

Аз искам да съм покрай теб по-често.

Дяволско чувство, и тази химия в главата, за нея говоря.

И пак ще се усмихна.

Нима не ме разбираш, много ли е? Какво правя?

Защо ти давам книжки, защото сме различни?

Те са моето харесване.

Това е едно от нещата, което ме привлича.

РАВНО пък и СМЕТКА.

Лесно е, аз просто съм сигурна във възможността
за приятелство.

Какво те спира? Или не е подходящия момента?

Най-вече нямаш време, оправдание.

Ще вземеш от някъде, ще дадеш нещо.

Или че ме привличаш сексуално?

Та аз все пак съм голям човек, мога да се контролирам,
бъди сигурен. Човек търпи развитие, по-трудното мина,
нима не го усещаш?

Писането – то не пречи, напротив смятам, че помага.

***И ето я мисълта създаваща проблеми,
ЗА КАКВО ЖИВЕЕМ?***

Бързаме, работим, не остава време.

Все пак ти провокира новото и най-доброто в мене.

Надявам се, оказала съм някакво положително влияние.

А и нещо съм променила.

Първо себе си, после обстоятелствата.

Какво разбирам под приятелство?

***Когато искаш да прекараш известно време с някой,
на който харесваш начина на поведение,
начина на мислене, харесваш го като човек,
дори като мъж и искаш да споделиш,
да обсъдиш някой проблем или радост, да се похвалиш.***

*Човек, на които можеш да разчитаеш
в труден момент, а мога ли?*

Не знам, но ти можеш!

*Вярвай му, да кажеш истината за себе си,
да изслушаш неговата истина. Възхищаваш му се.
Да поспориш, да поискаш и споделиш мнение,
имаш смелостта да посочиш грешките му
или да го посъветваш.*

*Как може да спечели, да му помогнеш
в труден момент и той на тебе.*

*Дори да пиеш по едно, говорейки си, да се пошегуваш
без да се обиди. Това ти действа успокояващо
или обратно, нали това е трънката.*

*Не е задължително да имате еднакви интереси
или професии.*

*Но да има някакво привличане независимо
на каква основа е то.*

А между жена и мъж привличането е многообразно.

Може да не е само физическо.

А емоционално, интелектуално.

Хубава мечта, но как да я осъществя?

При това малко време, с което разполагаш.

Наистина ли? Тука ме обхващат съмнения.

*Без твоя помощ, но с твоего съгласие,
става бавно. Има толкова време занаяпред.*

Оптимизъм.

*Трудно е да приемеш, че може да съществува
такова приятелство, опитай, аз вярвам, че го можем.*

Няма толкова силна дума,

*която да изрази вярата ми, колко възможности има за
доказване на едно приятелство.*

Стига да пожелаеш да ги видиш и да ми дадеш възможност.

*Огледай се, виж какви приятели имаш и колко са тези,
на които можеш да кажеш –
той или тя ми е приятел...*

А аз заслужавам ли честта да съм?

Ще я оправдая. Няма да съжаляваш.

Толкова съм готина – всички го казват,

а за скромност да не говорим, нали?

Не ПО... от тебе. И усмивка, чак смях.

Какво може да те плаши? Изглеждам непоследователна от една страна и много последователна от друга.

Нормално.

Емерсон е казал:

Глупавата последователност е слабост на ограничения ум.

Като цяло да си последователен е добро и жизненоважно, но има една разновидност на последователността.

Автоматичната последователност.

Когато правиш или казваш нещо без да мислиш, защото си по течението, принуден от обстоятелствата.

Или така е по-лесно.

Последователността е следствие на обвързването.

Веднъж си казал нещо и едва ли не си длъжен да спазваш правилото на последователност, въпреки че не искаш това вече.

И тогава тялото те предупреждава със присвиване под лъжичката:

Аз съм пълен идиот, ако направя това, което не искам вече.

Умно, слушай тялото си и цени разума си.

Упорита, да! Като теб. Тук не мога да кажа кой колко, защото малко те познавам. Това е качество за уважение, граничещо с инат, стига да не прекаляваме.

А всяко мое действие си има причина.

И понеже мразя да ми поставят условия и да ме принуждават,

единствения начин е да ти отстъпя първото място.

Е, искаш ли?

Но да те подтиквам, все пак не може да стоя безучастно, това е приоритет на друг тип жени, аз не съм от тях.

А преклонението е удоволствие за мен, стига да ме провокираш.

Има един израз – Дълбоко в сърцето.

Там е мястото, където като усещане

не може да заблуждаваме себе си.
Мястото където нито едно от нашите оправдания
и разумни основания не достигат.

***Каквото чувстваш със сърцето си,
това е истината.***

Със сърцето си интуитивно усещаме.
Преди да чуем гласа на разума, заради смущенията,
които самите ние си изграждаме.

С течение на времето сърцето разбира грешките
в избора кое е правилно, кое не.

***Често сме склонни да се самозаблуждаваме.
Важно е да чувстваш увереността си със сърцето.***

И това, което идва от дълбочините на сърцето
е истинското чувство.

Ако сме внимателни може да го доловим.

Задаваш си въпрос за нещо и първия проблясък на чувство,
което изпитваш е отговора. Неподправения сигнал,
дошъл от дълбините на сърцето, преди да те връхлетят мислите,
с които мамим себе си. Питаш се:

***Ако знаех това, което знам сега,
щях ли да направя същото?***

***Първото прелитане на усещане и чувство
това е истинското.***

А моето чувство е добро и оптимистично.

Защо моето поведение не е прието за нормално?
Защото е необичайно и е в разрез с общоприетото мнение
на поведение, от което ти се влияеш.

За теб е обичайно и нормално една връзка
в рамките на какво? Нямам представа.

Колкото е по присъщо едно поведение за другите,
толкова по-истинско ти изглежда и затова твоето решение е
продиктувано от водене на този начин на живот,
който си избрал.

Тогава ти изпадаш под влияние на сигурния навик
и приемаш за правилно точно това и
за неправилно моето поведение.

И го отхвърляш въпреки желанието си.

Пак някой беше казал:

Там където всички мислят еднакво, никой не мисли.

Не мога да унищожа вярата си, не мога да си позволя
да се съмнявам, няма друга истина.

Да убедя скептика в теб, че това е рационалното,
безопасно решение. Подходящо за дадената ситуация,
безобидно даващо на всеки нещо неповторимо, без задължения.

Тъй като не мога да променя действителността,
мога да въздействам на твоята представа за хубаво.

А да сме приятели е хубаво, просто прекрасно.

Дали си цел,... ДА!

Все пак общуването е двустранен процес,
резултатите за мен лично, като влияние и стимул,
са значителни.

За теб не знам, надявам се да ми кажеш!

***Не всичко, което изглежда на пръв поглед така,
е така и в действителност,
казвала съм ти го, любим израз.***

Моля, прочети ме. След всяко ново прочитане
човек възприема прочетеното по различен начин.
Изглежда, че нямаш възможност и време, но има.
Може да намериш пролуките в твоето ежедневието,
стига да искаш.

БЛАГОДАРЯ ТИ.

ТИХА НОЩ, СВЯТА НОЩ...

(денят залязва...)

Моля те, когато нощта дойде при теб – ПРОЧЕТИ!
Възприятието е различно.

Привет!... Как да се обърна към тебе?.

Господин Докторе! Много служебно..., не ми лепи.

Не ми се откъсва от езика, а ми се иска да можех
свободно да ти го кажа.

Д-р..., винаги се чувствам като наказана,
права до тебе и никога равна, само като пациент–доктор.

Е тогава, как да се обърна?

Има много обръщения с които мога, но не смея.

Ако аз не пишех SMS-и, как щях да поддържам
огъня в себе си и да ти предавам по-малко от него.

**Но без физически контакт, тази духовна връзка е като
литературна дреха на една емоционална връзка,
а не самата връзка. С две думи, почти НИЩО.**

Не ми е достатъчна.

И така, знам, че интелектуалните качества на един човек
не събуждат непременно любов. Но духът ми, това е моето
естествено неотразимо и неповторимо излъчване и понеже
всеки човек има индивидуалност, нещо, което се проявява
само в директно общуване, а не чрез писма и телефон,
ето за това все моля. Искам да се допра до теб по друг начин.

И ако си мислиш, че за мене е лесно да искам повече
от минута-две, не е така!

Трудно ми е и то единствено с теб.

Но не е непреодолимо.

Просто не си ми дал възможност за общуване.

А то ми е необходимо. Не знам от какво толкова те е страх, ама
няма да ти се метна на врата в кабинета или където и да е.

(Не съм толкова луда... Айде бе?)

Не че не мога да набия някой.

Мога, но се сдържам. А и каква ще е ползата?

Най-много да те ядосам.

Все пак имам претенции да съм дама от рокерски тип.

Каква ли е тази глупост?

Има защо да внимаваши с мен, но не чак толкова. Ха, ха.)

Не знам дали разбираш, колко е хубаво да има
за кои да си мислиш, на кои да пишеш, да знаеш,
че си необходим на някои и той може би,
очаква с интерес редовете ти.

То си е чудесно!

А ти пак може би ще оцениш някога, какво е
да има някой с не пресъхващ интерес към теб.
Бих дала всичко за да купя може би увереността,
че съм *необходима* за теб тук и сега,
ако това се купуваше.

Всяка любов умира, има естествен край, но ако аз запазя
свежи чувствата, привързаността, доверието,
нежността към теб, моята обич няма да умре.

Все пак много зависи от теб, защото толкова е важно
да е споделена. А съм си задавала въпроса стотици пъти:

Добре, ако бъдем заедно, ще загуба ли интереса си?

**Не знам! Колко много и разнообразни са начините
за изразяване на обич.**

Може би тука ще благодаря на фантазията и темперамента си.

На способностите си, но не смятам, че възможностите за
изразяване са малко. Напротив. Възможностите са безкрайни и
строго индивидуални. А на мене все не ми стига.

Например, животът е кратък.

Живея в едно постоянно очакване за разбиране
и човешка близост.

Това ми разкроява ежедневието и ми е вечното стимулче.

**Като гледам колко тъжни хора има покрай
мене, защото не обичат.., изпитвам радост.**

Аз имам. Аз обичам.

Кои отричат любовта? Тези, които я нямат.

Това, което аз изпитвам, не може никой да ми го забрани
или вземе. Аз живея с образа ти и желанията си.

И точно тези чувства изразяват любовта.

Знае ли някои какво е любовта? Винаги различна.
Понякога като затворя очи, ти си толкова реален и осезаем,
че дори се стряскам. Как може желанията ми
така да се материализират?

Мислиш, че лъжа или че говоря глупости, халюцинирам?
Не. Не знам, но явно вярата ми е силна.

Та нали си падам и по силните думи, а те стряскат.
И нищо, че са верни за мен, може да не са верни за теб.
Как да смекча думата, като това си ми е стил.

Значи да се преправям, а това не съм аз.
А мое подобие. Кое е по-добре?

Да се напъвам да съм благоприлична, съдържана?
Вместо да си ги ръся както ми идват? А кажи ми?

Понякога е необходимо и го правя.

Но няма нищо по-хубаво от това да си естествен.
А това те държи в напрежение. Хубаво нещо е да изправиш
някой на нокти и да си отидеш за миг с усмивка.

Всъщност каква съм?

Учудвам се на новоотгледаното си търпение.

Нещо не характерно за мен.

Така си ме променил във времето.

Всичко може в името на нещо.

А какви ли възможности имаш ти?

Сигурна съм, че не ги познаваш изцяло.

Но може би аз ще те провокирам да ги разкриеш.

Както ти провокираш моите.

*За какво говори това? Че ако е имало да се случи,
то се случва и няма случайности.*

Това е, скъпи.

Ето една думичка, излязла естествено от устата ми.

Пожеланията са ми искрени.

**Та какво ти казвам накрая,... и те целувам
за лека нощ? (Часа е 23.00) Ха-ха!**

Баш си е много лично!

**МОЯ СКРОМЕН ТРУД над
ТВОЯТА КАРМИЧНА
АСТРОЛОГИЯ**

21.04.1959

(И защото аз трябва да знам всяко нещо, защо е така...)

АЛЕГОРИЯ:

А беше сутрин. БОГ стоеше пред своите 12 деца
и във всяко от тях посяваше семето на човешкия живот.
На теб **ТЕЛЕЦ**, аз давам мощта да вградиш семето в разума.
Твоята работа е голяма и изисква търпение, защото трябва
да довършиш всичко, което си започнал или семето
ще бъде разпиляно от вятъра.

Ти не трябва да зависиш от другите за това,
което те моля да направиш.

И не трябва да оспорваш и променяш решенията си,
трябва да бъдеш постоянен.

Затова аз те дарявам със силата. Използвай я мъдро.

На теб **БЛИЗНАЦИ**, давам въпросите без отговор.

*Така че да можеш да накараш всички да разберат,
какво виждат около себе си, да се огледат.*

*Ти никога няма да знаеш защо хората говорят или слушат,
но в твоето вечно търсене на отговорите ти ще намериш
моя дар на прозрение и знание.
Затова те дарявам с мисълта.*

ВЛИЯНИЕ на ВЕНЕРА върху ТЕЛЕЦА

Символа на Венера е кръга – духа, върху кръста – материята.

Тук отсъства полумесеца (душата), като съзнателна сила.

Тогава егото на човека има предимство.

*(То си го пише, ама няма кой да го е прочел на време,
е..., все пак го прочетох!)*

Индивида не винаги е категоричен относно своите симпатии и антипатии. Чувства пропаст между живота и неговото осмисляне. Колебае се!

Може да е много влюбен и да не знае, докато не минат години след приключване на връзката, той може да преминава през подобни модели на поведение.

Винаги съществуват трудности с жените.

(Ето, има защо да чакам..., ха, ха.)

Така той е изключително несигурен и се опитва да настрои себе си по начин, чрез който чувства, че няма да се обвързва. Но правейки това той полусъзнателно отблъсква другите от себе си, така че никой да не го познава достатъчно добре, за да не заплашва и малкото сигурност, на която основава своята идентичност.

Това води до чувство на самотност, тъй като индивида съм блокира своето щастие, опитвайки се да го осъществи твърде усърдно.

ВЕНЕРА В ТЕЛЕЦ

Индивида постоянно идентифицира чувството си за сигурност и собствено достойнство, с това, което е осъществявал в миналото. В някои случаи индивидът е обвързан с някаква любов от минал живот, която никога не е била осъществена.

В резултат – любовта в настоящия му живот като че ли никога **не е достатъчна за да запълни оставеното празно пространство. Той е привикнал към чувство на абсолютна сигурност, и няма да протъргува една ЛЮБОВ, която предлага ПО-МАЛКО?!**

Има склонност да е срамежлив и постепенно се отдръпва в себе си, докато мълчаливо моли другите да го издърпат.

Желае да бъде докоснат, но не иска да си признае.

Опитва се незабелязано да привлече другите към себе си, докато в същото време се страхува от тях.

(ЕХ..., ако не се страхуваше.)

Най-големия проблем на индивида е склонността да изяснява определени чувства отрано в живота си и тъй като времето минава събитията отлитат. Той остава да седи сред своята “КАМАРА” от чувства, опитвайки се да ги приложи отчаяно към всяка нова ситуация. Но това не става, защото е изпуснал конкретния момент за конкретната ситуация.

Обикновено очакванията му за противоположния пол са нереалистични, което се вижда от големите разочарования, които преживява много години.

ВЕНЕРА ЗА ТЕЛЕЦ ВЪВ ВТОРИ ДОМ.

*Може да бъде голям материалист
склонен да погълне вселената около себе си.*

Извада в зависимост от много свои навици.

Толкова е голяма нуждата му от подсигуреност на физическо и материално ниво, че му е трудно да е щедър, без да чувства, че губи нещо.

Има трудности с противоположния пол като резултат от неговото собственическо чувство или страх да не се превърне в собственост! (Убедих се)

ПЕСТЕЛИВ ПО ОТНОШЕНИЯ НА ЧУВСТВА,

докато е склонен вътрешно да преувеличава.

Обича да действа по свой начин.

Може да се ядоса, ако почувства, че някой посяга на неговите методи на действие.

Тук индивида преживява силна привързаност към любовта и комфорта. (Е..., неоспорим факт и... астрология.)

От минал живот..., в днешния си живот, държи само на
ФОРМАТА И СУБСТАНЦИЯТА
и пренебрегва духовните ценности!
(... Няма какво да искам, то ти е заложено,
но има едно но...!)

ВЕНЕРА за ТЕЛЕЦЪ ВЪВ ОСМИ ДОМ.

Индивида чувства вътрешно напрежение в тази фаза.

Любовната емоция винаги е придружена
от минал гняв и възмущение.

Той е изключително впечатлен,

но не обича другите да се вглеждат в него.

*(Т.е. АЗ, дали пък не съм попаднала на теб,
точно в тази фаза от житейския ти път?)*

ИДЕАЛИТЕ СА МУ МНОГО ВИСОКИ!

*(Като..., да, бе? Зависи за какво става реч, за работа или
хората които допускаш покрай себе си.*

Това е много общо написано. Искат ми се да поспорят.)

Счекотлива тема:

По отношение на секса се колебае
между периоди на силна необходимост
и период на абсолютна индиферентност.

Този сексуален импулс е свързан със
силно желание да притежава.

*Индивида има склонност да крие собствените си чувства
и не желае да си даде сметка за стената,
която е построил между своя вътрешен и външен живот.*

Има склонност да живее по най-трудния начин,
остатък от изгубена любов в минал живот и никога
не се доверява на никой в сегашния си живот.

Това е отражение на тази любов, от която е бил лишен
в миналото. Често е бил предаван тогава, затова развива
защитно отношение към всички, които му предлагат
окуражителни съвети (т. е. аз).

Ще спечели, ако може да спре да преследва всичко,

от което се чувства измамен като гледа онова,
което му се предлага в момента.

Пропилява голяма част от енергията си
в тъмната страна на живота.

В минал живот е имал тайни, на които сега
посвещава голяма част от времето си, пазейки ги грижливо.

***Най-голямото му затруднение е да се опитва да води
безупречен живот, тъй като неговата скрита нисша
същност е много мощна.***

Стреми се към светлина, но с всяка извървяна стъпка,
болката от обремененото му подсъзнание, блокира пътя му.

В действителност изпитва докъде се разпространяват
ценностите на другите и въпреки че
много хора имат възможност

**да го познават от близо,
никой не би могъл да го познае добре.!**

Вътрешно е много напрегнат, защото се страхува другите
да не открият тайните му. Тъй като добре знае,
че подкопава всичко, до което се докосне.

**Въпреки това притежава самочувствие да вярва,
че всичко ще е добре, независимо от това
накъде ще го отведат авантюристичните му приключения.**

Тъй като този индивид няма утвърдени
собствени ценности и усещания.

Той отчаяно изучава ценностите на другите.

**Той няма основен принцип в този живот
и така без да губи нищо се чувства свободен
(без угризения)**

да присвоява принципите на другите.

**Обикновено това е придружено с
ТАКЪВ ИЗТЪНЧЕН МАНИЕР,
че е изключително трудно да се разбере.**

Понякога съществува силен остатък
от сексуална злоупотреба.

Той мисли за своята **сексуалност** ,
КАТО ЗА СВОЯ СИЛА, използвайки я като опора,
на която да стъпи, за да спечели богатството на другите.

Използва я, като сила, която му дава увереност,
че всичко е наред с неговото его, т.е. доказвайки на себе си,
че е харесван се ласкае и се чувства доволен.

**Интересно е, че сексът никога НЕ Е ЦЕЛ, а СРЕДСТВО
в бартерната сделка на ВЗИМАНЕ и ДАВАНЕ.**

**Сексуалната привлекателност или отзивчивост
се превръща в разменна монета срещу други ценности.**

*Като индивиди, не са много прозорливи. Желаяйки
да се освободят от болката, почти не забелязват,
че скачат в нагорещения тиган на огъня,
т.е. виждат само лъскавата страна на нещата,
а опасните последствия им убягват.*

*Притежават невероятен нюх и способност за работа.
Обръщат се към УТЕХАТА без подбор,
където и каквато да е тя.*

*Преданост е почти чужда дума,
за което не може да им се гласува
изцяло доверие за нищо.*

*Често, когато не успяват, обвинява другите
за своите неблагоприятия.*

(Какъв човек? И аз да харесам него., Хъ!)

(Но кое е ценно на този свят?

За мен едно, за теб друго.

Всеки знае себе си.?)

СУГЕСТИВНО
**ПРЕДЛОЖЕНИЕ,
СЛЕД МНОГО МИСЛЕНЕ
И МНОГО ВРЕМЕ**

*Приятелството е богатство!
Дълго се събира, доказва и оценява.*

Имаш ли от това богатство, ще ми отделиш ли от него?

Някой беше казал:

Същността на приятелството, е безрезервна щедрост.

*Нямам предвид материална щедрост,
а отношение от теб към
мене и обратно, да и чувство.*

Ти имаш един силен характер аз също.

Това не е лошо, защо да не използваме тази полезна сила?

*Твоите разбирания, срещу цената на моите чувства.
Не ги поставяй едно срещу друго, постави ги едно до друго.
На всяко нещо може да му бъде вложен друг смисъл, да бъде
погледнато от друг ъгъл. Въпрос на разбиране и разговори.*

Ще си го позволиш ли, ти го заслужаваш, аз също.

Държа на думата си, вече знам какво искам.

Знам цената на твоята и моята свобода.

Аз мога да те възприема като приятел,
но това не пречи на флирта, а неговия символ е сянката.
Никой не може да улови сянката. Ако подгониш сянката си,
тя ще избяга, както ти бягаш, а обърнеш ли ѝ гръб,
тя ще те последва. Тя е и тъмната страна на човека,
която го прави загадъчен. След като си изпитал удоволствие
от отдръпването после е ред на копнежа.

Това е умението на флирта. А ти имаш данни.

Така както облаците пораждат копнежа по слънцето.

Един вечен кръговрат.

Все още ли те притеснявам?

*Под приятелство какво разбирам:
Можеш ли да ми се довериш?
Можеш ли да не се засягаш от шегите ми,
или да оцениш истината
когато ти я кажа направо в очите?
Можеш ли с мен да споделиш? Какво ще ми разрешиш?
Можеш ли да си го представиш такова едно приятелство?
Можеш ли да си го пожелаеш?
Ако не можеш, то не може да съществува.
Не знам дали някога си ме мислил
или винаги само си ме отхвърлял.*

Моето самочувствие ми беше дълго време лош съветник.
Разбира се, то не ми липсва.
Смятам, че съм си самодостатъчна.
И ти си си достатъчен. Непременно ли трябва
да ни липсва нещо за да сме приятели?
На мен можеш да разчитааш. Промених се.
Удоволствие е да направя нещо за тебе,
нещо да ти избира да поговоря,
да ти даря вниманието си, да те видя,
това винаги съм го искала а ти не си ми разрешавал,
да ти давам, сега вече без да искам, вкус да вложам.
Да споделя, аз го правя и занапред ще го правя.
Да търся твоята помощ, да те ценя. Чувствам се щастлива
и без теб, но защо да захвърля страхотното си чувство?
Дали ще видиш моето израстване?
Нужно ли е от приятелство да се отказваш?
Допускайки някаква меркантилност,
която не съществува от моя страна.
Боже, един секс, заради него да съсипя всичко.
Никога. Приятелството не може да се сравнява
с една сексуална връзка, ако това е проблема.
Не го разбирах дълго време.
След като мога да го имам когато си пожелаея
и мъжете не са проблем за мене. Не се хваля.
В името на какво би приел или ще се откажеш?
*Би ли ме потърсил? Бби ли поговорил с мен,
ако просто имаш нужда, или дори да нямаш нужда.*

Просто да се видим, или ще отрежеш: Нямам нужда.
Гордост, себичност, мъжко его. Страх, гузна съвест,
отговорност. Пред кой, от какво? Времето ще го покаже.

Мога да съм ти приятел.

Може би трябва да ми повярваш?

Общуване скъпи, за него се боря.

Мога да кажа само, аргументи винаги се намират.

За да оправдае човек поведението си.

То няма нужда от оправдания, всичко се вижда

и всеки сам може да прецени.

*По трудно е когато не можеш да намериш
обяснение пред себе си.*

*А може би просто трябва да забравя че
съществувам?*

ПОДПИС:

Аз като сугестител или може би приятел.

Или в образа на денди, ти избираш.

ХИМИЯТА НА ЛЮБОВТА

ЛЮБОВ

Велика страст, очакване, надежда, агония и блаженство.

Естествено наследство и наша същност.

Състояния на зависимост,
положителни и отрицателни емоции,
които правят двама като свързани кукли на конци.

Повече даваща, отколкото вземаща.

Никога не се обичаме еднакво,
винаги единият обича повече.

А кой да си ти? Обичания, радвай се,
ще се задоволя с това да обичам повече.

Въпрос на умение, чувственост, желание и химия.

Любовта вдъхва оптимизъм, дава енергия,
най-изтънченото човешко чувство.

Прави ни щастливи, окрилени, възвишени.

За мен необходимост. Променя ни. Одухотворява ни.

Осмисля живота. Стимулира идеите и работата.

Ставаме разумни или неразумни.

Битълс пеят: *Всичко е любов.*

Пърпъл пеят: *Никога преди да си спал с една жена
не казвай, че я обичаш.*

Дорс пее: *Докосни ме, за това живея, ти си моят идол.*

Меноар пеят: *О, жено, коленичи в краката ми и ме задоволи.*

Е, не е точно така, но идеята конгломерат е великолепа.

А аз казвам: *Душата ми е изрисувана
като криле на пеперуда,
бъди мой приятел.*

И усмивка.

ХИМИЯ

Колко трае любовта? Научно от година и нещо до три години и преминава в навик, зависещ от много неща и личен избор.

Затова аз не трябва да се женя за дълго, такава съм си,
а то било и физиология. Бракът ми тежи.

Имам болезнено развито чувство за свобода.

Когато разбереш, че чувството е отминало,
бягаш, ако имаш смелост, възможност и се обичаш.

Следва фаза на преход. Терзания, упреци, отрицателни чувства.

Безмилостна промяна на настроения.

Сменящи се решения, днес вземаш едно,
утре го променяш в обратното. Някой прибягват до алкохол,
изпадат в депресии, спорт, хазарт, психоаналитици,
приятели, товарене с работа, аз до книги.

Започваш да се чувстваш неудовлетворен, несигурен,
губиш самочувствието и спокойствието си.

Тогава трябва да намериш изход, а той за мен е промяната.
Да се решиш да го направиш. Да избягаш от оковите на брака
да си признаеш, че всичко е свършило и подписа е формален,
да се разберете като хора.

(Не стана, за съжаление, минах през ада.)

Докато не надживееш страховете си
и осъзнаеш колко е хубаво да си сам,
да се радваш на децата си, работата си, себе си,
да обичаш отново.

И спреш да се упрекваш,

да се чувстваш свободен и независим е страхотно.

Забравяш лошото, обръщаш се към себе си гледаш напред
и най-добре с насмешка и усмивка.

Придобиваш нова идентичност, интереси и устойчивост.

Справяш се, това е предизвикателството на живота!

Примката на брака изчезва. Забравяш.

Тогава продължаваш, както си искаш. Кеф.

ОТГОВОРНОСТ

Пак е философия.

Моята, да не се товаря с излишни отговорности.
За мен са децата ми и аз. Чувствата са избор на емоции
и лична необходимост. Някой карат по спокойно и
еднообразно. Задоволяват се с малко
или плуват равномерно по течението.

Аз не го разбирам така.

Парите са важни, но не са ми цел. Не им правя сметка,
мога с малко, но обичам с много. Имам усет, находчивост и ги
изкарвам с лекота.. Не са решаващ критерий за мен.

Затова не ме впечатляват колите, разкоша, скъпите дрехи.

Но умирам за жестове. Правя и обичам да ги получавам.
Непрекъснато за всички дори за клиентите си в работата ми.
Ако мога така да го нарека: флирт с хората. Родена търговец.

Влиянието, което оказвам с маниера си
на контактуване, ми носи неограничени дивиденди.

А жестовете, които правя ми се връщат многократно.
Убедих се, че съществува велик разум, на който благодаря
за усета, интуицията и нестихващия ентусиазъм в себе си.

А колко съм благодарна на знанието? Неоценимо е.

Колкото повече чета, толкова повече установявам
колко малко знам. Ако преди години знаех колкото сега
щях да избегна куп грешки. Но и сега греша, усмихвам се,
прощавам си и продължавам. А ти читателю?

ПРИВЪРЗАНОСТ

Фаза на влюбване и еуфорията на Ерос.

Някой се привързват, други – не. Цял живот си остават чужди.

А дали изпитвате удоволствие от това да сте двамата сами?

Смесено, понякога. Ако съумееш да се привържеш
откриваш смисъл в моногамното ежедневие.

Аз обаче не съм от тези явно, или поне не за дълго.

Привързаността за мен е зависимост.

Тя се получава след началната магия и омайване на любовта.

И пак трае до 3 години, около толкова е и разтрогването
на взаимоотношенията, като тук трябва да добавя,

че това е много общо. Има изключения – зависимости, обоснования, условия, възпитание, манталитет.

Ситуации, зависещи от социалния статус на всеки, както и от материалните му възможности.

А и всеки има нужда от лично пространство.

Човек е движен от поток чувства, които прииждат и си отиват, датиращи от хилядолетия. Не съм го измислила аз,

има проведени с години научни изследвания

върху животни и хора

Любовта е примитивна.

Еуфорията, енергията на любовния пламък на привличане

се предизвиква от окъване на мозъка с естествени

амфетамини, натрупващи се в емоционалните

мозъчни центрове.

С времето това състояние на непрекъсната възбуда се променя.

Нивото му спада. Нервните окончания придобиват имунитет или се изтощават и въодушевлението преминава.

Продължителността на великото чувство

при различните хора е различно.

А когато има пречки, като при мен, понякога възвишените чувства продължават с години.

Защото не са изцяло консумирани.

Аз си ги пазя, съхранявам и обичам.

Те са толкова ценни, по малко за по-дълго.

Това състояние ми харесва.

Втората фаза е привързаността, усещане за сигурност и спокойствие. Но така де, не би било лошо малко сигурност, спокойствието ми е чуждо. Може би не съм уцелила фазата ти,

или твоята същност е спокойствие и сигурност,

но си има и физиология. Срещу нея не може да заставаш, разбира се със силата на съзнанието си може да го наложиш.

Колко ще е полезно, или смислено е само твое решение.

Моята обич е единствена, различна. Една топлина и особена привързаност. Затова мога да ти простя всичко.

А и аз вярвам в романтичната любов, но тя не е без край.

Привързаността има физиологични компоненти.

В някой фази на взаимоотношенията рецепторните места на ендорфини в мозъка, те са различни за жената и мъжа,

стават безчувствени или се претоварват.
И привързаността намалява, подготвяйки тялото
и мозъка за раздялата. Другото е насила.
Виж, ако го превърнеш в приятелство,
за мен е страхотно умение.

Обожавам любовта. *Означава много за мен.*

*Свързани мънички молекули намиращи се в нервните
окончания на емоционалните центрове в мозъка, това е тя.*

Тези химични системи на омайване и привързаност,
генетично заложен. Аз предавам моите ДНК на децата си,
това е факт. Децата ми имат от моята същност.

Най-опустошително в това наследство
са емоционалните вълнения.

Любовната треска има начало среда и край.
Когато ме обхване изглеждам емоционално неразвита.

Смешни страдания, ревност,
дневна доза наркотик от ендорфини.

Затова се чувствам зле, ако не те виждам,
т.е. не си получа дозата. Равнището от ендорфин спада
и аз изпитвам жажда за теб. На романтичната ми склонност
се дължи и на готовността ми да понасям психологически
и физически травми в името на любовта.

Правя нелепи компромиси и явно спадам
към любовните наркомани.

Психиатрите смятат, че да се чувствам тъжна от липсата ти
е свързано с мозъчната система на привързаност.

Тъжна, а няма защо. Чувството на самотност е
частично причинено от нормални мозъчни процеси
в момент на подобни състояния.

Това е химията на любовта.

*Различни етапи, през които преминаваме,
те ни носят наслада и болка.*

*Докато всеки не осмисли нещата сам за себе си.
Жертви или щастливци сме когато я изпитваме?*

ОБИЧАМ ДА ОБИЧАМ!

ПИСМО

Какво изразява едно писмо?

Писмото е израз на личен контакт.

Неговата красота, неговото съдържание и стойност са сърдечен порив, истината. В днешно време хората не пишат традиционните писма, но пишат други.

Интернетни, есемесни. В едно писмо не се срамувам, не се притеснявам, когато говоря, не се подчинявам на предразсъдъци.

Не се съобразявам с условности.

Казвам това, което чувствам и изпитвам радост, че мога да го кажа, мога да споделя.

А кое писмо е хубаво?

Това, което е вярно, писмата са живот и истина.

Нещата от живота не се измислят.

Те стават, но преди това самите ние ги залагаме в съзнанието си. Това, за което си мислим и искаме, до колко го искаме, как го искаме, вярваме ли в него, всичко това предопределя това, което се случва, тоест ние сами определяме съдбата си, но не знаем как да го правим.

Аз не мога да живея без комуникация, а моите писма са точно това, словесно докосване.

ПИСМО ДО ТЕБ с главни букви.

Едно разсъждение за „моя“ доктор за смисъла на писане, и разбира се, Любовта. Постоянно влюбен няма.

Ако знаех как да задържа любовта вечно, нямаше да я има болката, а копнежа може да продължи с години. Може би един ден ще открия, че го няма.

Този момент за мен не е дошъл, тогава ще искам да се вълнувам, но няма да мога – нещо ще се е скъсало в душата ми.

Любовта е момент, сега и днес,
може би и утре и много още дни,
но никой не знае до кога, това зависи само от мен,
респективно от теб.

*Дори и да е несподелена моята любов, тя съществува
и ще съществува докато аз искам.*

И утре и много дни напред. Обичам усещането за любов.

Велика сила е загатването.

Хубаво е всеки да пази своята уникална индивидуалност.

Аз обичам собствената си същност,
но ти си от голямо значение за мен.

Не ме е срам да си го призная, да кажа, че обичам,
дори това да изглежда слабост, зависимост,
не това просто е чувството любов.

Тогава си готов на всякакви компромиси,
само и само да продължиш да го изпитваш.

Защо се влюбват хората?

Защото любовта ги отделя от самите тях.

*Ако се погледнеш в огледалото ще видиш строгостта
в чертите си, често студения поглед. Защо?*

Защото си забравил да се влюбваш.

Аз вярвам в себе си, любовта, децата си.

Вярвам, че духовната празнота на човека

може да бъде променена, ако той почне да обича.

Ако имаш мисъл за любов, това се чувства от околните,
забелязва се. **Ти я излъчваш. Виждам я в себе си,
изглеждам различно, дори често еуфорично.**

Аз харесвам това си състояние,

то е моя стимул и наслада.

Искам да ти вдъхна кураж,

да ти доставя радост с вниманието си,

като ти кажа, аз те обичам. И като си кажеш

или почнеш да я засвидетелстваш всеотдайно тази любов,
веднага я губиш. Тогава какво да правя. Игра на равновесие.

А как да намериш балансираното поведение – трудно.

Навлизах в един такъв парадокс. Хем искаш да си всеотдаен,
да показваш всячески любовта, хем като го направиш
и ти отвърщат с опъване, дърпане, обяснения за заетост,

просто поводи за оправдание.
Тогава бягай спри. Отдалечи се. Обърни гръб.

**Това е тактика, лесно е на теория,
за мен трудно на практика.**

А колко е хубаво да се чувстваш обичан.

Щастлива съм от това. Но давайки моята обич на хората,
с които контактувам ежедневно, това ги очарова, впечатлява,
изненадва, това е друг вид любов.

Любов към случайните хора, към работата си, нагласа.
Като гледам усмихнатите лица на хората когато излизат
от при мен в магазина, може ли да си представиш
как се чувствам? Чудесно!

Твоята заслуга е индиректна, ти си подтикът
да се обърна към себе си,

да поработя над отношението си към хората и теб.

Писмото е изразяване на чувства. Когато съм напрегната,
несигурна, възмутена или обратното – възхитена,
оптимистично настроена, когато съм си представила това,
което искам и съм го видяла в завършен вид,

тогава имам вдъхновение да пиша,
или пишейки укорявам, възмуствам се, после ми олеква.

Лошото е, че не всичко трябва да ти прашам на есемеси.
Би трябвало укорите и възмушението да оставя за себе си,
да го излея и изхвърля. Ето една от грешките, който правех
дълго. Това е една естествена оздравителна емоция.

Но пък е честно.

**Описването на чувствата е балсам,
с който явно аз се лекувам.**

Но понеже емоциите за мен са изключително силни,
трудно ги контролирам, нещо в период,
има моменти от липса на информация, недоразумения,
засегната гордост, изпадам в гневни състояния, а границата
между противоположните чувства е толкова тънка,
те вървят ръка за ръка с положителните.

Дори и в отрицателните чувства има нещо хубаво,
тогава си изяснявам на какво съм способна,
защото определени ситуации провокират

подсъзнателни реакции и аз никога не знам
какво точно ще направя в даден момент.
А и на какво съм способна от обич също не знам.
Минават порой от мисли през главата ми,
коя от коя по-странна или по-налудничава.

* * *

Хубаво е едно писмо да се чете вечер,
атмосферата е различна, има скрито спокойствие.
Някакво очарование, вечер най-често разговарям със себе си.
Иска ми се да създавам радост и сигурност.
И тогава може да откриеш някой ден нещо ново
като усещане. Какво е то?

**Когато се събудиш сутрин, усмихнат и
с лекота в душата, притворен поглед,
дори се отдадеш на мечти, тогава чувството,
което изпитваш е любов, може би!**

Шекспир: *Ако нещо ще стане, то ще стане.*
Писмото е моето право да говоря, това, което мисля.
И аз те прегръщам символично, искам да сложа ръце на
раменете ти и да те целувам много дълго и нежно.
И тогава може би ще се отпуснеш и усетиш
колко хубави неща има на този свят за теб.
А те чакат само да ги забележиш.
Аз не искам да те променям, а първо да променя себе си.
Истината не е една.

Ти може да вървиш към своята истина,
а аз да търся моята но срещайки се,
а ние сме се срещнали да открием нашата истина.

**Доген: *Дървото не знае нищо за пепелта,
пепелта не знае нищо за дървото.
Трябва да си дърво или пепел,
или се разлистваш под вятъра,
или вятъра те отвява.***

НЕЖНО ПИСМО

Нали разбираш, че нежните жестове, незабелязани от теб,
или тълкувани като обвързващи,
не са само еднозначна моя привилегия.

И когато аз получавам неочаквано внимание и нежност от
други, мъже, жени, деца, приятели, непознати,
те не остават без да ме впечатлят.

Не се хваля. Често са ми казвали: ти си страхотна, харесвам те.
И тези жестове, аз ги помня. За съжаление човек е устроен така,
че в него е заложено да се сравнява, а не трябва.

Човек няма само нужда от нежност,
той има нужда и да бъде нежен.

И тогава ми се иска да ти кажа:

Поискай от мен каквото и да е.

За да заспи тялото ми.

Но не забравяй, че те желая мъничко.

Леко. Дълбоко и скрито.

Без да искам нищо да сграбчвам веднага.

Усмивка!

Колко е важно да запазя усмивката си.

А това се случва само, когато се чувствам уверена и свободна.

А, кое създава увереността? Когато излезеш от оковите
на зависимостта от мнението на другия. Когато разбереш,
че едно одобрение не те прави по-добра, по-умна,
по-хубава, по-способна, по-чувствителна или дори по-чаровна.

Тогавата определяш своята цена като голяма.

А който не иска да плати цената за теб,
той или надценява себе си или закостенялостта
на неговата представа е очевидна.

Един етимологичен УМ, една традиционност,
едно схващане, което не ще може да те накара
да ме приемеш такава каквато съм,
освободена от всякакви прилагателни, тя е такава.

Тя не е за мене, не ми отива, как ще изглеждам
в очите на хората? Нима имаш предварителен образ
на тази, която ти подхожда. Да, имаш!

Или често харесваните само руси и дребни жени.
Не, ти харесваш успели жени, с който искаш да блеснеш,
но не толкова, че да бъдеш засенчен. Да се състезаваш с тях.
Да ги подчиняваш, тръпка! Всъщност не знам какво харесваш.

А имаш право. Да харесваш който си искаш.
Така че спирам да обсъждам нещо, което без теб не става.

Лошо е когато човек си създаде една представа
и не желае да я промени.

Говори за консерватизъм.

Щом аз не отговарям на твоите разбирания,
ме изхвърляш, без да ме познаваш.

И тогава аз те виждам в твоите граници,
т.е. в твоята част от ограниченост.

Питам се защо още се изненадвам?

Та ти, като че ли взимаш една книга,
поглеждаш ѝ заглавието, обложката, и си казваш:

О, това не ме интересува.

Не харесвам обложката, цвета или самото заглавие.
За мен това е повърхностно, лекомислено или безсмислено.

Да, човек се мята на първото впечатление,
но това е за миг. Поне за мен.

Особено книга-човек, ако не я разлистиш
как ще прецениш дали е хубава, приятна, полезна?

Дали ти допада, дали е ценна. Така е и с човека.

Ако не го опознаеш, не надникнеш в душата му,
как ще си съставиш впечатление,

как ще го оцениш колко струва, кой е.

Ако не прочетеш книгата и я захвърлиш с презрение,
казвайки си, това не е моята специалност,

или тази книга не е достатъчно скъпа за мен.

Тогава какво да кажа? Нямам думи.

И така твърде любопитно е да се усещаш самия себе си,
като грандиозно голям и упорит.

И тогава ти си без шанс да се промениш.

Упорит или инат. Въпрос на гледна точка.

Уловен си от самата система на твоя начин на мислене,
на твоето възприятие, разбиране.

На собствената си ценностна система, както и отдавна
изградените си навици. Почти всеки е така.

Но нима не е възможно да промениш някои възглед
след като се убедиш, че не си прав.

За убеждение се изисква време. А и трябва да си признаеш,
че грешиш, за теб това е доста трудно. Самочувствие.

А ти махваш с ръка и казваш: Нямам време.

Имаш, но то е само за самия теб. Какво е това?

Его-изъм.

Често смяташ, че си непогрешим, непоклатим.

Нима никога нищо не променяш?

Това е твоето СКЪПО АЗ.

Нямам желание да влизам в спор и битка с твоето аз.

Но не се отказвам от желанието да те дешифрирам.

**Обичам те, не само според качествата ти,
обичам цялата ти смесица от божествена**

и дяволска същност.

Бих ли мога да постигна да те желая по-малко

и да ти се наслаждавам повече? АМИ ДА!

**Смях. Ама философия! Осмисляща още престоя ми
на бойното поле на нашите отношения.**

А именно казвайки ти, че те обичам, и губя и печеля.

Парадоксално е, че да обичаш много, не е полезно.

Не е изгодно. Чувствам се глупачка в дадени моменти.

Но е толкова вълнуващо и не всеки го може.

Често е имало хора да ми казва: Завиждам ти.

Как го правиш? Защо го обичаш още тоя? Е, няма да кажа.

Обичам си го. Нека изглеждам луда. Аз си знам.

Аз се кефя. Мен ме боли. Моето сърце е пълно.

Изборът си е мой.

Но не е ли най-добре да се отърва от всякакви равносметки
и преценки? Обичам да вървя с гордо вдигната глава
и да гледам хората в очите, цитирам:

*Ние сме два кораба, всеки от които
има свои цели и свой път.
Възможно е пътищата ни да се кръстосат
и тогава ще спрем в едно пристанище
и ще празнуваме дълго, много дълго.
Ако сме преоценили колко сме си нужни.
Ще сме и под едно слънце.
Може би тогава ще изглежда,
че сме достигнали своята цел и дори,
че сме имали една цел.
Но след това всемогъщите сили
могат да ни пръснат по различни морета с нови цели,
а може би никога вече няма да се видим?
А може и да сме заедно до края,
или може само да се видим и да се познаем,
защото различните морета и слънца са ни
променили.
А може да останем в това пристанище
един до друг, за изненада на невярващите,
но за мен мнението на околните е ценно до толкова,
до колкото бих го чула, без да го приемам,
ако не отговаря на нуждите и разбиранията ми.
Усмивката е моя, а думите – на НИШЦЕ!*

НА ДЕЦАТА МИ

АРИН

(Малкият ми син)

Във света до мене има мъничка душичка.
Туй е моето детенце – сладичко момченце.
Аринчо се нарича. Много, много ме обича.
Нежен и красив, с мигли до небето.
Очи дълбоки, като морето.
В тялото изваян, от мен създаден.

МИЛ, ИГРИВ, СЛАДЪК, ПОРИВИСТ. С ДУША РАНИМА.

Щом миглите си тежко вдигне..
И погледне – радостно засмее.
Имам чувство – славей пее.
Хубаво рисува. На езици се отдава.
С компютъра на ти, разговаря.
Игрите обожава.

Има усет и око. Чувствителна душа.
За изкуства създадена е тя.

А ГРАДЯТ СЕ ФИННИТЕ НЕЩА В ЧОВЕШКАТА ДУША В НАЙ-РАННИ ВРЕМЕНА.

КОКО, СИН ГОЛЯМ-М-М

(Разбира се, моя)

20*12*

Добре сложен – строен и висок.
С очи зелени, строги.
Своенравен. Мълчалив. Чаровен.
Отръки му идва, техниката пипва.
Управлява го страстта, във възрастта на любовта.
Очите ми събира, с компютрите жонглира.
Влюбен е на две места:
В своята кола – на волана е върха.
После на мотора – кара си на воля.
Често си поспива или мускулите си тренира.
С девойки се занимава, та време за мене все няма.
Не му се сърдя за това – така е с мъжете, с любовта.
Може да си сготви като на шега,
но редовно го мързи за това.
Не обича да се претоварва.
С работата се надбягва.

ДА СИ МЪЖКА МАЙКА Е ДОБРЕ.

Госпожици, уча го да разбере:

За да получи, трябва да даде.

СТЕЛА

(Голямата ми дъщеря)

8*07*

Изключително създание, невероятно дарование.
Господ с глас те е дарил.
На способностите твои място отредил.
Сладка, хубава и нежна. Упорита с дух висок.
Има много красота в твоята душа.
Твори и пее, шие и рисува.
В Швеция живее. Пътя си сама избра.
Искам да те поздравя.
За знанията, за упоритостта.

Съдържание

psgj

ВМЕСТО ПРЕДГОВОР-ОДУМКА 5

ПОСВЕЩЕНИЕ..... 13

ЧАСТ ПЪРВА

ВИРТУАЛНИ SMS-и, ЛЕЧЕБЕН ЕЛИКСИР..... 15

ЧАСТ ВТОРА

ФИЛОСОФСТВАМ 117

ЧАСТ ТРЕТА

ЕРОТИЧЕН ЩРИХ 135

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

**ГЛЕДНИ ТОЧКИ и ВПЕЧЕТЛЕНИЯ –
ДОРИ РАЗСЪЖДЕНИЯ 149**

НА ДЕЦАТА МИ 184

psgj

“РАЗЛИЧНИТЕ” ЕООД

Единствен дистрибутор за София на

ОРРО (САЩ) и

HENDIKAR (Чехия)

Дейност I

ПОГРИЖИ СЕ ЗА СЕБЕ СИ НАВРЕМЕ

ПРОДАВАМЕ:

**ТРАВМАТОЛОГИЧНИ И ОРТОПЕДИЧНИ СРЕДСТВА:
ШИНИ – ОРТЕЗИ, НАКОЛЕНКИ, НАЛАКЪТНИЦИ,
НАКИТНИЦИ, ЛАСТИЧНИ И МАГНИТНИ СРЕДСТВА,
НЕВРОЛОГИЯ, ЯКИ, ЛУМБОСТАТИ,
КОЛАНИ ЗА ГРЪБНАЧНИ ИЗКРИВЯВАНИЯ,
ОРТОПЕДИЧНИ СТЕЛКИ
ИНВАЛИДНИ ПОМОЩНИ СРЕДСТВА – ПАТЕРИЦИ,
ПРОХОДИЛКИ, БАСТУНИ, ТОАЛЕТНИ И ИНВАЛИДНИ
СТОЛОВЕ, БИНТОВЕ, ОРТОПЕДИЧНИ ВЪЗГЛАВНИЦИ,
САНИТАРНИ МАТЕРИАЛИ, АПТЕЧКИ И ДР.**

* * *

Дейност II

РАБОТНО ОБЛЕКЛО

НИЕ РАЗЛИЧНИТЕ, ИМАМЕ СПЕЦИАЛНО МОТО,
ЗАКОДИРАНО В НАШАТА ТЪРГОВСКА МАРКА:
ИСКАМЕ ВСЕКИ НАШ КЛИЕНТ, КАКТО И НЕГОВИТЕ
РАБОТНИЦИ, КОИТО НОСЯТ НАШИТЕ ОБЛЕКЛА,
ДА СЕ ЧУВСТВАТ СПЕЦИАЛНИ И РАЗЛИЧНИ. УДОБСТВО,
ЕЛЕГАНТНОСТ, СТИЛ И ФУНКЦИОНАЛНОСТ,
КАТО КАЧЕСТВА НА РАБОТНОТО ОБЛЕКЛО СА ПРЕДПОСТАВКА
ЗА ХАРМОНИЯ НА РАБОТНОТО МЯСТО, ЗА ПРОСПЕРИТЕТ.
ИЗБЕРЕТЕ ДА БЪДЕТЕ РАЗЛИЧНИ, ИЗБЕРЕТЕ ДА БЪДЕТЕ
ЗАБЕЛЯЗАНИ И ВИСОКО ОЦЕНЕНИ.
БЪДЕТЕ НАШИ ПАРТНЬОРИ И КЛИЕНТИ.

ПРОИЗВОДСТВО И ТЪРГОВИЯ С РАБОТНО ОБЛЕКЛО ЗА:

- МЕДИЦИНА • РЕХАБИЛИТАЦИЯ
- ЗАВЕДЕНИЯ ЗА КРАСОТА
- ХОТЕЛИ • РЕСТОРАНТИ • СЕРВИТЬОРИ
- КАМЕРИЕРКИ • ЗАВЕДЕНИЯ ЗА ХРАНЕНЕ
- КУХНЕНСКИ РАБОТНИЦИ
- ОРТОПЕДИЧНИ И РАБОТНИ ЧЕХЛИ

* * *

ДОБРЕ ДОШЛИ ПРИ НАС, РАЗЛИЧНИТЕ.

Дрогерия "СЪСТРАДАНИЕ"
и магазин за ШИНИ и облекла.

София, ул. "К. Иречек" № 5–7
(жълта реклама)
на гърба на бензиностанцията срещу "Пирогов"

* * *

Работно време:
от понеделник до събота вкл.: 9,00 – 19,00
почивен ден – неделя

Тел./факс: 02 / 952 37 67 (магазини),
Мобилен: 0888 675 224

Президент:
КРАСИМИРА КАМЕНОВА ЦЕКОВА

* * *

Ако желаете,
можете да намерите книгата
в магазина.
Може да бъде изпратена и по пощата
чрез фирма на посочен от Вас адрес.

www.razlichnite.com

E-mail: office@razlichnite.com
divavoda55@abv.bg

Краси-Смайл

**ВИРТУАЛНИ SMS-и
ЛЕЧЕБЕН ЕЛИКСИР**

ФИЛОСОФСКО-ЖИТЕЙСКИ ЛЮБОВЕН ЦРИХ,
НЕСРЕСАНИ ОДУМКИ

София, 2008

издава:

“РАЗЛИЧНИТЕ” ЕООД

Първо издание
Печатни коли – 12,00
Формат – 60/90/16
Тираж – 700

Печатница:
“Инвестпрес” – София